

CCF

Citi Foundation
citi

CIBA
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

น.ส.ออมเงิน กับนายลงทุน

เรียนรู้และเข้าใจเรื่องการออมเงิน

- วิธีการออม
- ความสำคัญในการออม
- การวางแผนการออมเงินอย่างชาญฉลาด
- การใช้เทคโนโลยีในการออมและลงทุน

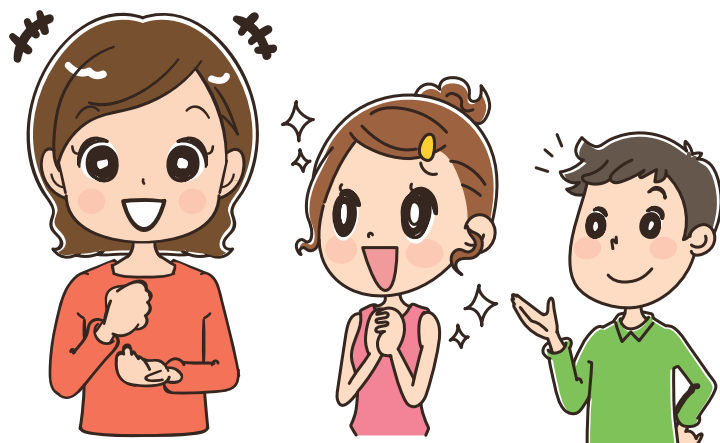

หนังสือสร้างความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
และมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้แต่ง

อาจารย์สุกัญญา สิงห์ตุ้ย อาจารย์รัตนางค์ ฤๅจวรรณ
ออกแบบ ทนทวรรณ รัตนปรีชาชัย

บทนำ

มูลนิธิ ซี.ซี.เอฟ. เพื่อเด็กและเยาวชน ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ร่วมกับมูลนิธิซิตี้ (Citi Foundation) ได้จัดโครงการส่งเสริมทักษะการเงินและอาชีพสำหรับเยาวชนรุ่นที่ 1 เพื่อเป็นการสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพให้เด็กและเยาวชนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับความรู้เรื่องการเป็นผู้ประกอบการในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนมีทักษะการออมและบริหารเงิน

ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนนำร่อง 5 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม โรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม และโรงเรียนวัดไตรสามัคคี โดยนักเรียนที่เข้าร่วมและผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อ “ทักษะทางการเงิน” และ “การเป็นผู้ประกอบการ” จากคณาจารย์และทีมงานของวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งโรงเรียนจะได้รับการสนับสนุนในการสร้างและประกอบอาชีพที่นักเรียนถนัดและสนใจจากมูลนิธิซิตี้ (Citi Foundation)

นอกจากนี้ทางมูลนิธิซิตี้ (Citi Foundation) ได้จัดสรรเงินสนับสนุนให้แก่วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อจัดทำหนังสือเรื่องสั้น ในรูปแบบ E-Book จำนวน 2 เล่ม ได้แก่ “ทักษะทางการเงิน” และ “การเป็นผู้ประกอบการ” โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการได้ใช้ในการทบทวนความรู้ เรียนรู้เนื้อหาเพิ่มเติมหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว ตลอดจนคณาจารย์และผู้สนใจทั่วไปสามารถจะใช้ประโยชน์จากหนังสือชุดนี้อีกด้วย

โดยหนังสือ “**น.ส.ออมเงินกับนายลงทุน**” เป็นหนังสือที่ช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมเงิน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และเข้าใจความหมายวิธีการออม รวมทั้งความสำคัญในการออม การวางแผนการออมเงินอย่างชาญฉลาด รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการออมและการลงทุน ทางคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์ นักเรียน และผู้ที่สนใจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารการเงิน โดยเฉพาะการออมและการลงทุนเพื่อความมั่นคงในอนาคต

คณะผู้จัดทำ

บทนำ

เซฟและแบงค์ สองเพื่อนสนิท
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งคบหากันมา
ตั้งแต่จำความได้ ถึงแม้ว่าจะโตมาด้วยกัน
เรียนโรงเรียนเดียวกันมาตลอด แต่ทว่า
นิสัยใจ คอความคิด และพฤติกรรมใน
เรื่องต่างๆ กลับแตกต่างกัน

เซฟ

แบงค์

เซฟเป็นผู้หญิงที่เรียบร้อย ทำอะไรมักจะวางแผนก่อนเสมอ ไม่ชอบ
ความเสี่ยงและการลองอะไรแปลกใหม่ ผิดกับแบงค์ที่เป็นผู้ชายขาลุย ชอบทำ
อะไรสนุก ๆ แพลง ๆ วันไหนไม่มีแพลกลับบ้านคือวันที่แปลกที่สุดของแบงค์
เขาชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ เพราะคิดว่ามันคุ้มค่าที่จะลอง

ถึงจะแตกต่างกันมาก แต่มีอย่างหนึ่งที่สองคนนี้เหมือนกัน นั่นคือความคิด
ในเรื่องของการวางแผนการเงินเพื่ออนาคตของตนเอง โดยเซฟวางแผนออมเพื่อ
เก็บเงินไปเรียนต่อต่างประเทศ ในขณะที่แบงค์เลือกที่จะลงทุนผ่านกองทุนและ
ทำธุรกิจเพื่อเก็บเงินสร้างบ้านใหม่ให้ครอบครัว

ตอนที่ 1

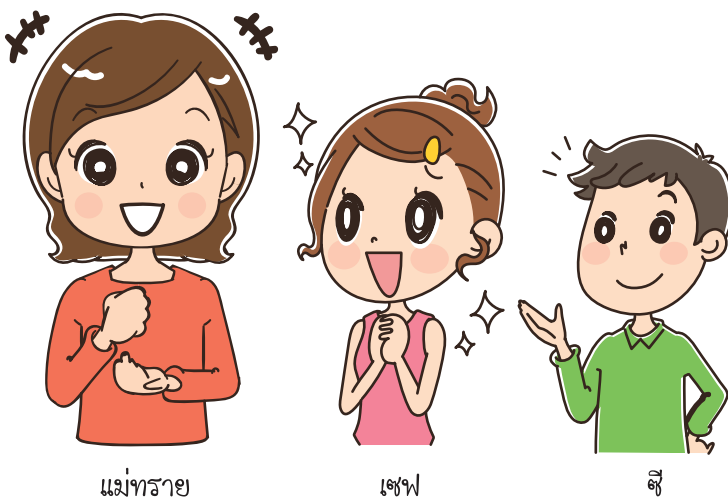
เงินออมนั้นสำคัญไฉน

ใต้ต้นมะม่วงต้นใหญ่ มีบ้านสองชั้นขนาดกะทัดรัดหลังหนึ่งตั้งอยู่ เมื่อมองไปรอบ ๆ บ้านก็เห็นต้นไม้และดอกไม้มากมายโอบล้อม บ้านหลังนี้บ่งบอกได้เลยว่าครอบครัวพัฒนากุลทั้งอบอุ่นและร่มรื่นขนาดไหน

ครอบครัวนี้มีกันอยู่ 3 คน คือ เชฟ พี่สาวคนโต ซี น้องชายคนเล็ก และแม่ทราย หญิงแกร่งเพียงคนเดียวของบ้าน ส่วนพ่อศักดิ์เสียชีวิตตั้งแต่เชฟและซียังเด็ก

แม่ทราย

เชฟ

ซี

“แม่ ๆ ๆ ๆ ๆ...ดูนี่ ๆ ชีสอบติดแล้วแม่!”

“ไหน ๆ ขอพี่ดูด้วยดิ”

“ไม่เอา ให้แม่ดูก่อน”

เสียงเด็กวัยรุ่นสองคนเถียงกันดังลั่นบ้าน ทำแม่ทรายที่กำลังทำกับข้าวอยู่
เผลอสะดุ้งอย่างไม่น่าตั้งตัว ชี เด็กชายตัวแสบยื่นมือถือให้แม่ดูประกาศผลการสอบ
เข้าเรียนต่อชั้น ม.1 ของเขาอย่างตื่นเต้น รอลุ้นว่าแม่จะพูดว่าอย่างไร

“โอ้โฮ ลูกแม่เก่งมากเลย ได้อยู่โรงเรียนเดียวกับพี่เซฟแล้ว อย่างนี้ต้อง
ฉลอง อยากได้อะไรล่ะลูก”

“ผมอยากไปเที่ยว”

“ได้เลย แม่จัดให้”

แม่ทรายชูตะหลิวขึ้นฟ้าทำท่าเหมือนชูปเปอร์แมน ชีและเซฟรีบอดเอวแม่
อย่างดีใจ เพราะพวกเขาทั้งสามคนไม่ได้ไปเที่ยวด้วยกันมานานแล้ว

“เฮ้ จั๊นไปเที่ยวญี่ปุ่นกันนะแม่ ซียากไปดิสนีย์แลนด์”

“แม้ว่าไปสวนสยามแทนดีกว่า ใกล้เคียง ติ๊ ไม่ได้ไปนานแล้ว”

แม่ทรายพูด พลังหันกลับไปทำกับข้าวต่อ

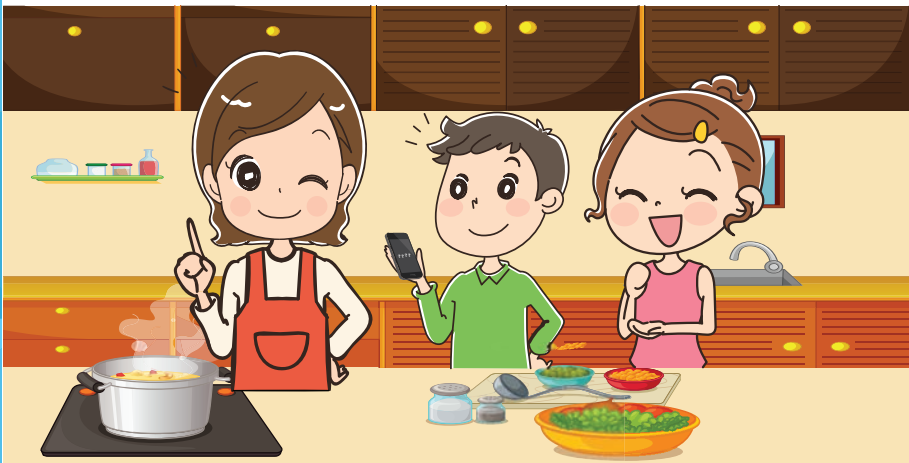
“โหแม่ มันไม่เหมือนกันสักหน่อย”

“ญี่ปุ่นแพงจะตาย พี่ว่าเราเที่ยวในไทยก็พอนะ”

เชฟพูดสนับสนุนแม่ทราย เพราะรู้ว่าถ้าจะไปญี่ปุ่นพร้อมกันทั้งครอบครัว ต้องใช้เงินจำนวนมากและแม่ก็ต้องทำงานหนักมากขึ้น

“พูดอย่างเจ๊ๆทุกที เมื่อไหร่บ้านเราจะไปเมืองนอกกับเขาบ้างอะ ซียาก ถ้ายรูปอดเพื่อน”

ซีพูดพลางเดินไปนั่งเล่นมือถือที่โซฟาอย่างไม่สบอารมณ์ เชฟเดินไปช่วยแม่ทรายทำกับข้าวโดยไม่มีคำพูดใดออกมา ทั้งสามคนตกอยู่ในห้วงความคิดของตนเอง มีเพียงเสียงกระซกระทบกับตะลิวที่ดังอยู่เท่านั้น

วันเปิดเทอมวันแรก เชฟและซินนั่งกินข้าวเช้า โดยมีแม่ทราয়กำลังง่วนกับการเตรียมกับข้าวเย็น เพื่อเก็บใส่ตู้เย็นไว้ให้ลูก ๆ ทั้งสองคน

“เดี๋ยวลูกกลับจากโรงเรียนแล้ว เอาออกมาอุ่นกินกันเอาเองเหมือนเดิมนะจ๊ะ”

“ได้ค่ะแม่”

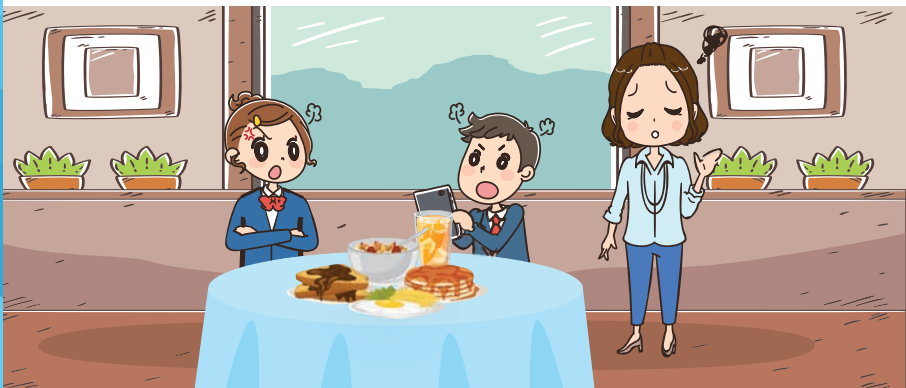
เชฟลุกขึ้นหยิบจานข้าวไปล้าง ในขณะที่ซินมัดเตี๊ยนไปเล่นเกมไป จนเชฟต้องสะกิดเพื่อให้รีบกินข้าวให้หมด จะได้รีบไปโรงเรียน

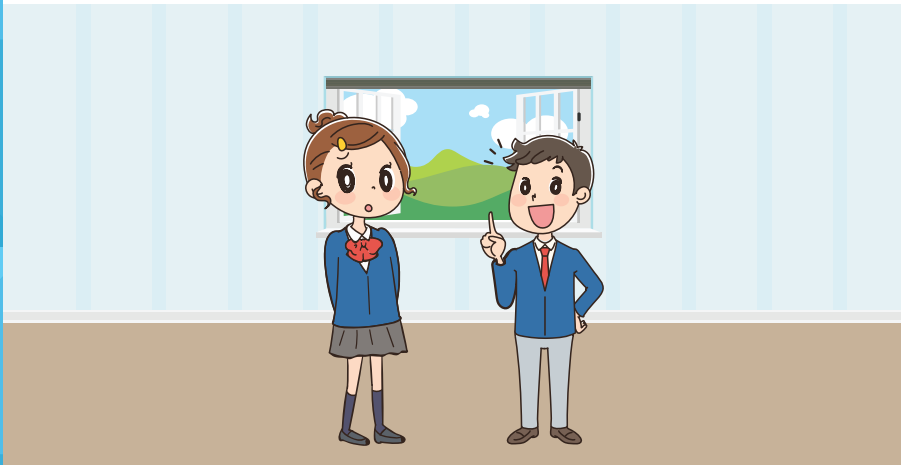
“พี่เชฟอะ บ่นจัง เหมือนคนแก่เลย”

“ว่าพี่เธอ เดียวเถอะ”

“อย่าทะเลาะกันนำทั้งสองคน...ไปหยิบกระเป๋ได้แล้วไปรอแม่ในรถนะ”

แม่ทราয়เข้ามาห้ามทัพ ก่อนที่เด็กทั้งสองจะเถียงกันมากกว่านี้ ซินแสบลั่นใส่เชฟอย่างผู้ชนะ แล้วหยิบกระเป๋านักเรียนวิ่งหนีออกจากบ้านไปอย่างรวดเร็ว จนเชฟไม่ทันจะตอบโต้ ได้แต่จื๊ปากอย่างอารมณ์เสีย

“แล้วครูเขาก็ชมซิใหญ่เลย ว่าซีหัวไว ถามไรก็ตอบได้ บอกว่าจะให้ซีเป็นหัวหน้าห้องด้วยละ”

เปิดเทอมมาได้เกือบสองสัปดาห์แล้ว ทุกวันซีจะกลับบ้านมาเล่าเรื่องที่โรงเรียนให้พี่สาวฟังอย่างตื่นเต้นเพราะเจอแต่เรื่องใหม่ๆ ที่เขาไม่เคยเจอมาก่อน ทั้งเพื่อน ทั้งโรงเรียน และการเรียนที่สนุกสนาน

แต่ทว่าวันนี้กลับต่างออกไป เซฟไม่ได้ฟังสิ่งที่ซีพูดสักประโยคเดียว เพราะใจมัวแต่คิดเรื่องอื่นอยู่

“พี่เซฟ...พี่เซฟ ฟังซีอยู่ปะเนี่ย”

เมื่อเห็นว่าเซฟไม่ฟัง น้องชายตัวแสบเลยเข้าไปตะโกนใกล้ๆ หู จนพี่สาวสะดุ้ง

“ฮะ! อ้อ ฟังสิ...ฟังอยู่”

“เป็นไรของพี่เนี่ย ใจลอยอยู่ได้”

“ไม่มีอะไร แคคิดโน่นนี่ จันพี่ไปนอนก่อนนะ”

เซฟพูดตอบเนือๆ เพื่อตัดบทสนทนา ก่อนที่จะลุกเดินขึ้นห้องนอนไปทิ้งให้น้องชายยืนบ่นคนเดียว

เมื่อเดินถึงห้องนอน เซฟก็ทิ้งตัวลงบนเตียงอย่างเหนื่อยและอ่อนแรง เธอจ้องเพดานอยู่นาน ใช้สมองครุ่นคิดในสิ่งที่วนเวียนอยู่ในหัวมาตั้งแต่เช้า

“แพ่งขนาดนี้ไปดีไหมนะ”

เซฟพิมพ์กำกับตัวเองก่อนที่จะพลิกตัวไปหยิบโทรศัพท์มือถือและส่งสติ๊กเกอร์ไปทักเพื่อนสนิทที่สุดของเธอ

“แบงค์”

“ว่าไง”

“เปล่า”

“อะไรของเธอ มีไรก็บอกมา”

เซฟจ้องโทรศัพท์อยู่สักพัก ก่อนจะถอนหายใจออกมา และตัดสินใจพิมพ์อย่างช้าๆ แต่ยังไม่ทันที่จะกดส่งข้อความก็มีสายเข้าจากเบอร์ที่เธอไม่คุ้นเคย

“ฮัลโล่ สวัสดีค่ะ”

“น้องเซฟใช่ไหม นี่นาเปิ้ลนะจ๊ะ เป็นเพื่อนกับแม่ของหนู ตอนนี้น้ำอยู่หน้าบ้าน ยังไงเดี๋ยวหนูกับน้องแต่งตัวเลยนะจ๊ะ น้ำจะพาไปโรงพยาบาล”

“ไปโรงพยาบาลทำไมคะ”

“แม่ของหนูตกบันไดจ๊ะ อยู่ ICU”

เซฟมือสั่นด้วยความตกใจจนไม่ทันระวัง มือถือหลุดมือหล่นลงพื้นเสียงดังจนหน้าจอกเกิดรอยร้าวเล็ก ๆ แต่บาดลึกเหมือนกับรอยร้าวในใจของเธอตอนนี้

เซฟและซียูในห้องพักผู้ป่วย ท่ามกลางแสงไฟสลัวที่มาจากเครื่องแสดงอัตราการเต้นของหัวใจ เซฟนั่งจ้องแม่ทรายที่กำลังหลับสนิทยูไม่วางตา ในขณะที่ซีผล็อยหลับไปข้าง ๆ อย่างเหนื่อยอ่อน

อาการของแม่ทรายตอนนี้พ้นขีดอันตรายแล้ว มีเพียงแค่อาการฟกช้ำที่ศีรษะและแขนขาที่หักจนต้องเข้าเฝือกเท่านั้น เซฟค่อย ๆ ลูบมือแม่เบา ๆ แม้จะไม่ใช่อันตรายแล้ว แต่เธอก็อดไม่ได้ที่จะกังวล

“แม่จ๋า หายไรวะ นะ พวกหนูเป็นห่วง”

มีเสียงเคาะประตูดังขึ้น น้ำเปิ้ล เพื่อนสนิทของแม่ทรายก็เข้ามาพร้อมคุณหมอและพยาบาล เซฟจึงลุกขึ้นเพื่อหลีกทางให้ ก่อนไปนั่งที่เก้าอี้เดียวกับซีที่หลับอยู่

คุณหมอตรวจอาการของแม่เสร็จก็เดินออกจากห้องไป เหลือแค่พยาบาลที่คุยกับน้ำเปิ้ลต่อ พร้อมยื่นเอกสารในมือให้น้ำเปิ้ลอ่าน

“คุณทรายเป็นนักธุรกิจใช่ไหมคะ ดังนั้นก็คงไม่มีเบิกประกันสังคมหรือ
ต้นสังกัดสินะคะ”

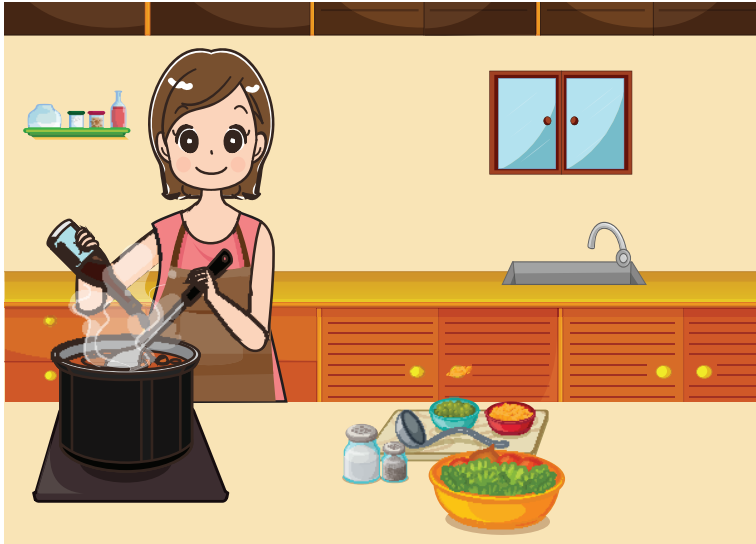
“ใช่ค่ะ แต่ไม่มีปัญหาหรอกค่ะ คนอย่างทรายวางแผนเรื่องพวกนี้ไว้ล่วงหน้า
แล้ว”

“ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวทางโรงพยาบาลจะเอาเอกสารให้เซ็นอีกที ตอนที่คุณ
ทรายฟื้นละกันนะคะ”

หลังจากพยาบาลพูดจบก็เดินออกจากห้องไป น้ำเปิ้ลจึงเดินไปข้างเตียง
ลูบหัวแม่ทรายเบา ๆ ด้วยความเป็นห่วงก่อนจะหันมาคุยกับเชฟ พร้อมยิ้มน้อย ๆ

“คืนะที่ทรายเป็นคนรอบคอบ พวกหนูสองคนก็ไม่ต้องกังวลนะจ๊ะ แม่ของ
พวกหนูเป็นคนที่วางแผนการเงินได้ดีที่สุดคนนึงเท่าที่หนูรู้จักเลยละจ๊ะ”

เสียงตะลิวกับกระทะกลับมาส่งเสียงดังยามเช้าอีกครั้ง แม่ทรายกำลังทำผัดผักรวมมิตรกับไข่พะโล้ของโปรดของลูกๆ ทั้งสอง ในขณะที่เซฟและซีกำลังนั่งกินข้าวเข้าไปทะเลาะกันไปเหมือนอย่างเคย

“บอกก็ครั้งแล้วอย่าเล่นเกมตอนกินข้าว วันนี้ไปค่ายนะ ห้ามสาย”

“เอาแต่บ่น ๆ ๆ ๆ กินข้าว สายแน่ แปร...”

พูดจบ ซีก็ลุกขึ้นหยิบจานไปล้างทันที ทั้งให้เซฟต้องรีบดักข้าวเข้าปากเคี้ยวอย่างรวดเร็วจนหมดจานก่อนที่จะรีบลุกตามน้องชายตัวแสบไป แม่ทรายหันไปมองลูกทั้งสองอย่างซ้ำๆ

“แม่ดูดิ ซีแก่งล้นหูอีกแล้วอะ”

“แม่ว่าเซฟเริ่มก่อนนะ”

“ใช่เลย ดังนั้นซีไม่ผิด”

ซีแลบลั่นล้อเลียนพี่สาว พลังล้างจานไปด้วยความสบายใจ ในขณะที่เซฟเห็นว่าแม่ทรายเข้าข้างน้องก็เลยยอมจำนนยืนล้างจานไปเสียๆ

ตั้ง....

เสียงเตือนจากแอปพลิเคชันแชทดังมาจากมือถือเซฟ เป็นแบงค์ส่งมานั่นเอง เซฟรีบล้างจานจนเสร็จเพื่อเดินมาอ่านข้อความของแบงค์

“ออกจากบ้านยัง เอาเลื่อนมาด้วย บนดอยอากาศหนาวแล้ว”
แบงค์ส่งข้อความมาพร้อมสติ๊กเกอร์การ์ตูน ทำท่าหนาวสั่น น้ำมูกไหล
เซฟอ่านแล้วเฟลออกมากคนเดียว ก่อนจะกดส่งตอบไปสั้น ๆ
“รู้แล้วนะ”

เซฟเดินขึ้นห้องนอนไปหยิบเสื้อหนาวตัวเก่ง พลังมอรอบ ๆ ห้องตัวเอง
ก่อนที่จะหยิบตุ๊กตาหมาสีน้ำตาลที่อยู่บนเตียงมาอุ้ม
“เราไปเชียงใหม่ก่อนนะบู๊ เดี่ยวอีกอาทิตย์นึงก็กลับมาละ ผาตุแลแม่และ
น้องแทนเราด้วยนะ”

เสียงประตูห้องนอนปิดลง ก่อนลมจะพัดเบา ๆ จนผ้า màn สีขาวสะอาดปลิว
ไปโดนกรอบรูปที่ตั้งอยู่บนโต๊ะหนังสือ โดยมีบู๊ตั้งอยู่ข้าง ๆ ประหนึ่งสุนัขเฝ้ายาม
ให้กับครอบครัวที่แสนจะอบอุ่นและแข็งแกร่งครอบครัวนี้

ความรู้จากน.ส.ออมเงิน ออมเงินไปทำไม

สวัสดีค่ะ เชฟเองค่ะ รู้จักครอบครัวเชฟกันไปแล้วนะคะ จะเห็นว่าเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้นกับแม่ทราย แต่ทว่าครอบครัวของเชฟกลับผ่านพ้นมันมาได้ ก็เพราะแม่ทรายเป็นคนมีวินัยในการออมเงินนั่นเองค่ะ ถึงแม้ว่า จะไม่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ แต่แม่ทรายก็สามารถที่จะมีเงินมาจ่ายค่ารักษาพยาบาล แถมยังจ่ายค่าไปออกค่ายต่างจังหวัดของเชฟได้ด้วย ดังนั้นบอกได้เลยว่าการออมเงินเป็นเรื่องสำคัญมากจริง ๆ

แต่ก่อนที่ทุกคนจะเริ่มออมเงินกัน ควรจะรู้จักกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการออมเงินกันก่อนค่ะว่าเราจะออมไปเพื่ออะไรกันบ้าง ลองมาดูกัน

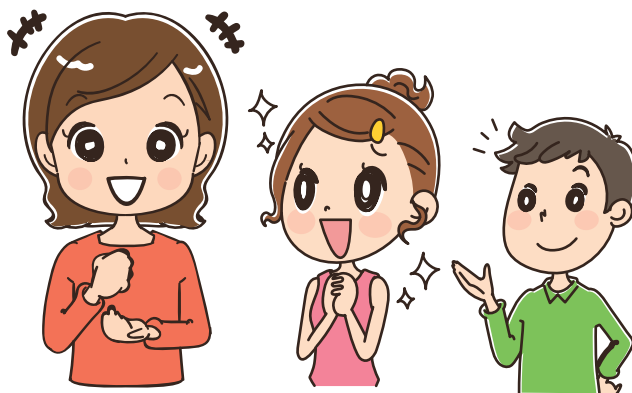
1. ออมเพื่อสร้างวินัย ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจนและวางแผนการออม ปกติเริ่มต้นการออมเงิน 10% และเพิ่มการออมเงินเรื่อย ๆ เมื่อมีความพร้อมและมีวินัยมากขึ้น

2. ออมเพื่อมีเหตุฉุกเฉิน ควรสำรองเงินไว้ใช้เมื่อมีเหตุจำเป็นต้องใช้เงิน หรือเกิดเหตุที่ไม่คาดคิด ปกติควรเก็บเงินอย่างน้อย 6 เดือนของค่าใช้จ่ายประจำของเรา ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถอยู่ได้ในช่วงปรับตัว เช่น ใช้จ่ายเงินในแต่ละเดือน เดือนละ 20,000 บาท เราก็ควรออมเงินเพื่อฉุกเฉินประมาณ 120,000 บาท เมื่อตกงานกะทันหัน จะได้มีเงินสำรองไว้ใช้จ่ายระหว่างหางานใหม่อีก 3-6 เดือน

3. ออมเพื่อเพิ่มความผันของตัวเอง เช่น เพื่อซื้อเสื้อผ้าใหม่ ไปเที่ยวที่ต่างจังหวัด หรือซื้อของที่อยากได้หรือที่ต้องการ

4. ออมเพื่อวัยเกษียณ เป็นการออมในระยะยาว เช่น ออมเพื่อดูแลสุขภาพ จะอาศัยเงินเลี้ยงดูของรัฐบาลคงไม่เพียงพอ หรือรอบุตรหลานเข้ามาดูแลคงไม่ได้

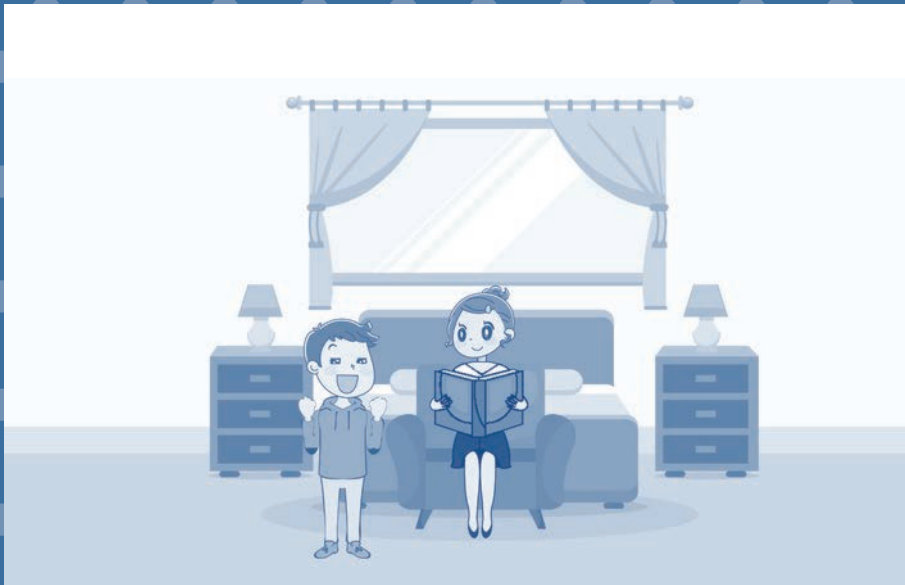
5. ออมเพื่อสร้างความมั่งคั่ง นำเงินออมไปต่อยอดทำธุรกิจ เมื่อเราเข้าใจวัตถุประสงค์แล้วว่า การออมเงินสามารถทำเพื่อเป้าหมายอะไรได้บ้าง หลังจากนั้นขอให้ทุกคนค่อยๆ เริ่มตั้งเป้าหมายดูค่ะ แม้จะเป็นแค่เพียงเรื่องเล็กๆ แต่ก็มีความประโยชน์ เชื่อเชฟเถอะคะว่ามั่นคงคุ้มค่าแน่นอน เหมือนที่แม่ทรายทำมาแล้ว

ตอนที่ 2

เงินออมชนะศัตรู

คืนหนึ่งขณะที่เชฟนั่งอ่านหนังสืออยู่ในห้องนอน ซีน้องชายของเธอก็เปิดประตูเข้ามาโดยไม่บอกกล่าว ก่อนจะรีบมานั่งคุกเข่าข้าง ๆ เธอ จนเชฟตกใจว่าเกิดอะไรขึ้น

“ทำอะไรอะซี คุณเข่าทำไม”

“พี่เชฟ ช่วยซีด้วย” ซีพูดพลางยื่นมือถือให้เชฟ โชว์หน้าจอว่าตอนนี้เขากำลังเล่นเกมเกมหนึ่งอยู่ เชฟมองซึ่ง ๆ

“จะให้พี่ทำอะไร”

“ซีไม่มีดังก์เติมเหรียญแล้วอะ พี่เชฟเติมให้หน่อย เอาไปซื้อไอเท็มสองอันก็จะชนะแล้ว”

ซีเอาหัวมาซุกแขนเชฟพร้อมทำท่าออกอ้อนจนน่าหมั่นไส้ทั้ง ๆ ที่ปกติไม่เคยทำ แต่ทว่าเชฟไม่หลงกล ถอนใจอย่างเอือม ๆ

“แล้วค่าขนมไปไหนหมด”

“ก็มันไม่พอซื้อไอเท็มอันนี้อ่า”

“ไม่เอาอะ อยากได้อะไรก็เก็บเงินสิ”

“เงินเก็บซีก็หมดแล้วอ่า หมดตั้งแต่เดือนที่แล้วโน้น แหม...นิดเดียวเองน่า พี่เชฟ เดี่ยวซีใช้คืนให้ทีหลัง ตอนนี้เติมเงินให้ก่อนเถอะน่า”

“ใช้เงินแบบนี้พี่ไม่ช่วยด้วยหรอก”

เซฟพูดก่อนจะลุกเดินไปเข้าห้องน้ำ ซึมองตามก่อนจะวิ่งพรวดพราดไปยืน
ขวางประตูห้องน้ำและยืมกว้างกอดแขนพี่สาวพร้อมส่งสายตาเหมือนสุนัขพันธุ์ปึก
ที่หิวข้าว แต่ก็เหมือนจะไม่ได้ผล เซฟสายหน้าก่อนแก้มงัดติดหูซึ่งเขาร้องเสียงหลง
กระโดดไปมาด้วยความเจ็บ

“โอ้ยยยยย พี่เซฟ ทำอะไรเนี่ย เจ็บบบ”

“โทษฐานใช้เงินไม่รู้จักคิดใจ”

พูดจบ เซฟก็เดินเข้าห้องน้ำ พร้อมปิดประตูกั้นที่

“แค่นี้ทำเป็นงก เออ...ไม่ชอกก็ได้!”

ซีตะโกนตามหลังพี่สาวด้วยความโกรธ ก่อนจะเดินออกจากห้องไป
เซฟที่ยืนอยู่ในห้องน้ำได้แต่ถอนใจเบา ๆ กับตัวเองในกระจก

“โดนโกรธซะแล้วสิ”

ดั่ง.....เสียงเตือนจากแอปพลิเคชันแชตดังมาจากมือถือดังให้เซฟที่กำลัง
จะนอนต้องหยิบขึ้นมาอ่านและพบว่า เป็นแแบงค์นั้นเองที่ส่งสติ๊กเกอร์แซทมาหา

“ทะเลาะกับซีเธอ”

“ใช่ ทำไมเธอ”

“ซีมายืมเงินเราไปสองพัน”

“แล้วให้ไปปาวเนี่ย!!!”

“ให้”

เซฟสะดุ้งตัวลุกขึ้นนั่งทันที พร้อมกดโทรหาแแบงค์ด้วยความโมโห

“ทำอะไรของนาย รู้ทั้งรู้ว่าซีจะเอาไปเล่นเกมแล้วให้เงินไปง่าย ๆ แบบนั้น
ทำไม แล้วเดี๋ยวซีก็จะเคยตัว ได้ครั้งนึงแล้วก็จะขออีก ทำไมทำแบบนี้ล่ะแแบงค์”

“ใจเย็นก่อนเซฟ ใจเย็น ๆ เรื่องนั้นเรารู้ เดี่ยวเราจัดการเอง”

“นายจะทำอะไร?”

เซฟเลิกคิ้วขึ้นเล็กน้อยด้วยความสงสัยว่าเพื่อนสนิทปลายสายตั้งใจ
จะทำยังไงกับเรื่องน้องชายตัวแสบของเธอกันแน่

วันถัดมา ขณะที่ซีกำลังนั่งเล่นเกมมือถืออยู่ที่โต๊ะริมสนามฟุตบอล หลังโรงเรียนกับโจ๊กเพื่อนสนิท แบงค์ก็เดินดุ่มดุ่มเข้ามาในสภาพอิดโรย ทุกคนแถวนั้นมองตามด้วยความสงสัย

“ซี นั่นเพื่อนพี่แกปะ ทำไมดูเมมา ๆ”

“โหน....พี่แบงค์อะนะ ไม่หรอก พี่เขาไม่กินเหล้า”

ซีมองแบงค์ที่เดินเซๆ ก่อนจะรีบก้มหน้าเล่นเกมต่อโดยไม่คิดอะไร แต่เล่นได้พักเดียวโจ๊กก็สะกิดอีก จนซีเริ่มหงุดหงิดและเงยหน้าขึ้นตาเสียงดัง

“อะไรของแกเนี่ย คนกำลังมือขึ้นอยู่ โอ้เต็มไหมเจ๋งๆ ทั้งนั้น”

“แกดูโน่น ๆ”

ซีมองตามมือโจ๊กที่กำลังชี้ไปยังแบงค์ที่เดินเซไปเซมาเหมือนขอมบี้ ไม่มีวิญญาณ แต่ไม่ทันที่ซีจะพูดอะไร อยู่ดีๆ แบงค์ก็ล้มลงก่อนจะกลิ้งไกลไปตามพื้นสนามหญ้า ซีและโจ๊กรีบวิ่งเข้าไปช่วยทันทีด้วยความตกใจ

“โหวปะพี่แบงค์ ไปห้องพยาบาลมัยยี้ เดี่ยวพาไป”

แบงค์ไม่ได้บาดเจ็บมาก มีเพียงเนื้อตัวและเสื้อผ้าเต็มไปด้วยหญ้าและดิน หัวมีรอยถลอกเล็กน้อยเท่านั้น ซีรีบคว้ายามมาให้แบงค์ พร้อมหากระดาษมาพอกให้ ด้วยความเป็นห่วง ซีและโจ๊กรีบวิ่งเข้าไปช่วยทันทีด้วยความตกใจ

“ม...ไม่เป็นไร พี่ไม่เป็นไรมาก พี่แค่...”

“ครี๊ดดด จ๊อกกกกก”

ยังไม่ทันจบประโยค เสียงท็องของแบงค์ก็ดังลั่น แบงค์รีบกุมท้องพलग
หัวเราะแก่เขิน ซึมมองอย่างงงๆ ทำสีหน้าไม่ถูกว่าควรจะทำยังไงต่อดี

“อย่าบอกนะว่าเป็นลมเพราะไม่ได้กินข้าว”

“ถูกต้องนะคร๊าบ นี่ตั้งแต่เช้ายังไม่ได้อินโรเลย หัวโคตร”

พูดจบแบงค์ก็ทำท่าจะเป็นลมหน้าคว่ำพื้นอีกรอบ แต่คราวนี้คิดว่าไว้ได้ทัน
เสียก่อน

“แล้วทำไมไม่กินล่ะพี่”

“ก็ไม่มีตั้งค์”

แบงค์พูดลอยๆ ก่อนจะหยิบกระเป๋เงินออกมาเทโชว์ทุกคนให้ดูว่าไม่มี
เงินจริง ๆ

“โห พี่ เอาเงินไปจับสาวหมดละสิ”

“ช่วย พอดีสาวติดเกมนะ แถมใช้เงินก็ไม่มี พี่เงินเล่นเกม ต้องมา
ขอตั้งค์พี่ พี่ก็เลยให้ไปหมดเลยสองพัน ถึงขนาดเอาเงินเก็บให้ไปเลยนะ”

โจ๊กแกล้งแซวแบงค์เล่น แต่ปรากฏว่าแบงค์ก็ตอบรับคำซ่อย่างนั้น

“สุดยอด! พี่กับพี่เซฟเนี่ยรวยจังอะ เมื่อวานพี่เซฟก็ให้ตั้งค์ไอ้ซีสองพัน
เหมือนกัน ผมละอิจฉาอยากมีพี่แบบนี้บ้าง”

โจ๊กพูดด้วยความชื่นชม ต่างกับซีและแบงค์ที่นิ่งนิ่งเงียบจ้องตากันและกัน
ตกอยู่ในภวังค์ความคิด

บรรยากาศเงียบยาวนานจนโจ๊กเริ่มงง แต่ไม่ทันที่เขาจะถามอะไรเพิ่ม แบงค์
ก็ลุกขึ้นปิดทางเกง หยิบกระเป๋านักเรียน แล้วเดินจากไปซ่อย่างนั้น ทั้งให้ซีและโจ๊ก
นั่งอยู่ที่เดิม

“พวกพี่ไม่ได้รวยหรอก แคร้รู้คุณค่าของเงินและคิดก่อนใช้เงินเสมอ...จั้นพี่ไป
ก่อนละ”

“หายแล้วเหรอฟพี่”

โจ๊กถามด้วยความงง เพราะสภาพแวดล้อมที่ดูกระฉับกระเฉงแข็งแรงเหมือนคนละคนกับตอนก่อนหน้านี้

“สบายมาก เงินค่าข้าวทั้งเดือนของพี่แลกกับการที่น้องคนนึงเห็นคุณค่าของเงินได้ก็คุ้มแล้ว”

แบงค์โบกมือก่อนที่จะเดินจากไป พร้อมกับพระอาทิตย์สีแดงที่กำลังจะลับขอบฟ้าในอีกไม่กี่นาที

แบงค์ใส่หูฟังเดินอ้อมเพลงโปรดอย่างอารมณ์ดี สักพักเขาก็เดินผ่านร้านข้าวแกวบ้านที่แม่ค้ากำลังผัดกะเพราหมูที่ส่งกลิ่นหอมพุ่งไปทั่วซอย

“โห...หิวข้าวเลยอะ”

แบงค์พึมพำกับตัวเอง พลังยีนลูบท้องสีหน้าหิวอย่างเห็นได้ชัด

“เลี้ยงกะเพราเอามั้ย?”

แบงค์หันหลังไปทางต้นเสียง ก็เจอเซฟที่พูดพร้อมตบไหล่เพื่อนสนิทอย่างอารมณ์ดี เธอเดินไปสั่งกะเพราหมู 2 จานและลากแบงค์ให้เข้าไปนั่งในร้านข้าวด้วยกัน

“ขอบคุณนะ”

“เรื่องอะไร” แบงค์ถามเพื่อนสาวขณะที่กำลังเคี้ยวข้าวกะเพราอยู่เต็มปาก จนเซฟพลอยหัวเราะเสียงดังในความตะกละของเพื่อน แบงค์เลยแลบลิ้นแกล้งให้เห็นข้าวที่เต็มปาก จนเซฟต้องตีเพื่อให้เขาเลิกทำ

“ที่สอนบทเรียนให้น้องชายเราไง เมื่อกี้ชีโทรมาหาเราแล้ว และฝากเรา
ขอโทษนายแทนด้วย น้องยังไม่กล้าเจอหน้านายนะ กลัวนายโกรธ”

“เธอ”

แบงค์ตอบหน้าตาย แต่มือก็ตักข้าวเข้าปากไม่หยุด จนเซฟหน้าเจื่อน
กลัวเพื่อนจะโกรธน้องเธอ

“งั้นเอาจ้ะ เดี๋ยวให้ชิมาขอโทษเองก็ได้ แล้วก็ผ่อนใช้นายเดือนละ 500
ด้วยเลย คิมมัย”

“อืม...งั้นขอคิดดอกเบี้ยร้อยละ 30 ละกัน แบบนั้นละหายโกรธเลย”

“หน้าเลือดจริง ๆ เลยนายเนี่ย”

เซฟเถียง แต่แบงค์ยิ้มกว้างล้อเลียน ก่อนจะยื่นซองมาตักหมูจากจานเซฟ
เข้าปากตัวเองอย่างเอร็ดอร่อย

หลังจากอึดท้อง ทั้งคู่ก็เดินกลับบ้านพร้อมกัน พลาญคุยเรื่องสัพเพเหระ
เหมือนทุกทีจนกระทั่งถึงหน้าบ้านเซฟ หญิงสาวรีบวิ่งกลับเข้าไปในบ้าน ก่อนจะวิ่ง
ออกมาพร้อมถุงพลาสติกใบใหญ่

“อะ ให้”

“อะไรเนี่ย หนักมากกกกกกกกก”

“มะม่วง มะละกอ แตงโม และกล้วยตาก ไข่ น้ำพริก ปลากระป๋อง แล้วก็
ปลาเค็มมั้ง”

เซฟสาธยายบรรดาของต่าง ๆ ในถุง

“ของโสโทษที่น้องเราทำให้นายไม่มีเงินกินข้าว”

แบงค์ยืนอึ้ง ก่อนจะตั้งสติได้ แล้วก็ขำออกมาเสียงดัง

“นี่กะขุนให้เราอ้วนเหมือนเธอซินะ”

“ไอ้บ้าแบงค์ เอาคืนมาเลยยยยยยย”

เซฟวิ่งไล่ตามแบงค์ที่วิ่งหนีไปพร้อมกับข้าวใบใหญ่ เสียงหัวเราะของ
ทั้งสองดังก้องไปทั่วบริเวณพร้อมกับเสียงกบที่ร้องระงมรอรับฝนที่กำลังจะตก
ในค่ำคืนนี้

ความรู้จากน.ส.ออมเงิน ศัตรูของการออมเงิน

สวัสดีค่ะ เชฟจะมาอธิบายถึงสิ่งที่เรียกว่า “ศัตรูของการออมเงิน” กันค่ะ อย่างที่เห็นไปแล้วว่า น้องชายของเชฟก็โดนศัตรูตัวฉกาจที่ทำให้เงินค่าขนมหมด แถมยังไม่มีเงินเก็บอีก มาดูกันดีกว่าค่ะว่ามีอะไรบ้าง

1. ภาวะเงินเฟ้อ เป็นตัวบั่นทอนค่าของเงินให้ลดลง ศัตรูตัวนี้คุณไม่สามารถกำจัดได้ แต่คุณสามารถเอาชนะได้ด้วยวิธีการออมหรือการลงทุนที่ให้อัตราผลตอบแทนโดยเฉลี่ยสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อ

2. ความไม่มีวินัยในการออม เป็นสิ่งที่เกิดจากตัวเราเอง สามารถกำจัดได้ยาก เพราะถูกปลูกฝังจนเป็นนิสัย คุณจึงต้องพยายามออมให้เหมือนเป็นหน้าที่ที่ต้องอาบน้ำ กินข้าว ไปทำงาน ฯลฯ

3. ความโลภ เป็นศัตรูตัวที่ร้ายที่สุด บางคนโลภมาก อยากได้ผลตอบแทนสูงๆ จึงนำเงินทั้งหมดไปลงทุนในสิ่งที่มีความเสี่ยงสูงจนต้องกลับมาเริ่มต้นออมใหม่ ซึ่งทางเดียวที่จะทำให้คุณรักษาเงินออมให้มีความปลอดภัยได้คือ ต้องรู้จักพอ รู้ว่าตัวเองต้องการอะไรและยอมรับความเสี่ยงได้แค่ไหน

4. เหตุการณ์ไม่คาดฝันหรือฉุกเฉิน ไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุ เจ็บไข้ได้ป่วย ไฟไหม้ ธรณ หรืออะไรต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือแผนการใช้เงิน มีหลายคนที่เงินออมของตนเองที่ออมมาตลอดชีวิตหายเกลี้ยงเพราะเรื่องเหล่านี้ แต่คุณสามารถปกป้องชีวิตและเงินออมของคุณได้ด้วยการทำประกัน

โห...เยอะแยะเลย แต่ไม่ต้องกังวลนะคะ เพราะศัตรู
ทุกอย่างเราสามารถต่อสู้ได้และที่สำคัญยังกำจัดออกไปได้ด้วย
เซฟจะอธิบายให้ฟังค่ะว่าทำอะไรได้บ้าง

1. มีวินัย ออมให้สม่ำเสมอ สร้างให้เป็นนิสัย เริ่มออม
แต่เนิ่นๆ

2. ตั้งเป้าหมายที่ทำหายยิ่งขึ้น ในปีแรกที่เริ่มออมอาจจะกันเงินไว้ประมาณ
10% ของรายได้ ปีที่ 2 ออมเพิ่มเป็น 12% ปีที่ 5 เพิ่มเป็น 15% ปีที่ 10 เพิ่มเป็น
20% เป็นต้น

3. หักเงินออมอัตโนมัติ เมื่อตั้งเป้าหมายแล้วต้องลงมือปฏิบัติ โดย
หักเงินออมทันทีเมื่อมีรายได้เข้ามา

4. จัดทางการเงินส่วนตัว (บัญชีรายรับ-รายจ่าย)

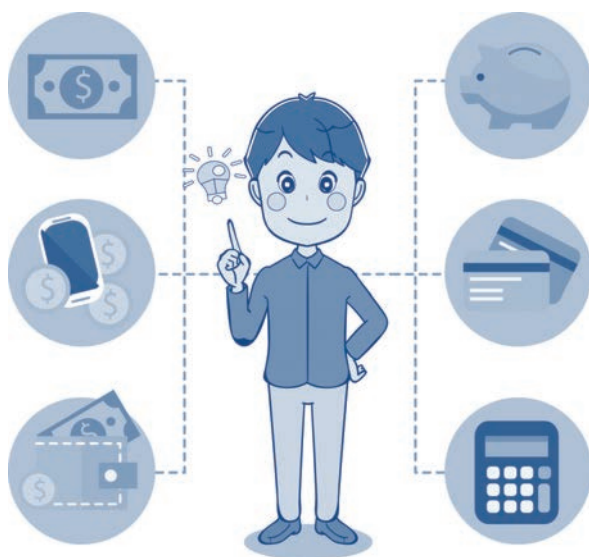
5. ให้รางวัลกับตัวเอง ตั้งเป้าการออมหากออมได้ถึงระดับหนึ่ง หรือลงทุน
ได้กำไรระดับหนึ่งจะแบ่ง 5-10% ของกำไรมาซื้อของที่เรายากได้ ทำในสิ่งที่
อยากทำ เพื่อเป็นกำลังใจในการออม

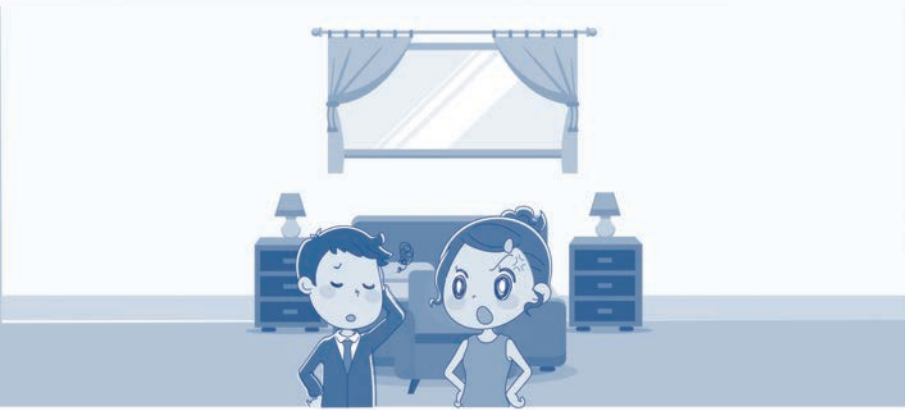
ลองทำตามดูนะคะ รับรองค่ะว่าศัตรูของการออมเงินจะต้องพ่ายแพ้
อย่างแน่นอน เชื่อเซฟนะคะ

ตอนที่ 3

อยากออมเงินต้องทำอย่างไร

ฝนตกหนักยามค่ำคืนทำให้อากาศที่ร้อนอบอ้าวตอนกลางวันกลับขึ้นและเย็นฉ่ำขึ้นมา จนเชฟที่นั่งอ่านหนังสือเตรียมสอบอยู่หาวออกมาหลายรอบ เธอพยายามขยับตัวบิดไปมาเพื่อคลายความง่วงหลายครั้ง แต่สุดท้ายก็ทนไม่ไหวลุกขึ้นจากโต๊ะหนังสือแล้วพุ่งตัวไปที่เตียง ซุกตัวเข้าไปอยู่ใต้ผ้าห่มสีชมพูผืนใหญ่อย่างรวดเร็ว

“ไว้อ่านต่อพรุ่งนี้ละกันน้ำ บูนู้”

เธอหันไปพูดกับตุ๊กตาหมาสีน้ำตาลตัวโปรดที่วางอยู่ข้างๆ หมอน แล้วเอื้อมมือไปปิดไฟ ในขณะที่เชฟกำลังจะเคลิ้มหลับก็มีเสียงเคาะประตู ด้วยความง่วงเธอเลยตั้งใจทำเป็นไม่ได้ยินเพื่อที่จะหลับต่อ แต่ทว่าเสียงที่ประตูไม่มีทีท่าจะหยุดจนเชฟต้องลุกขึ้นมาเปิดด้วยความหงุดหงิด

“พี่เชฟ ซิคูด้วยได้มั๊ย”

ซี น้องชายตัวแสบของเธอนั่นเอง เขากำลังยืนในชุดนักเรียนชุดเดิมด้วยสีหน้าวิตก ในมือถือกระปุกออมสินสีแดงเอาไว้แน่น เชฟเห็นดังนั้นเลยคลายความโกรธ ก่อนที่จะปล่อยให้น้องชายของเธอเข้ามาในห้องได้อย่างที่ต้องการ

“พี่แบ่งค่าโงะพี่ เขาโกรธซีป่าว”

“คนที่ควรโกรธคือพี่มากกว่ามั้งซี ยืมเงินเพื่อนพี่ไม่พอ ยังจะไปโกหกคนอื่น
อีกว่าพี่ให้เงินเรานะ”

“ขอโทษ”

ซีขอโทษออกมาง่าย ๆ จนเซฟงง แต่ก็ดีใจที่น้องชายของเธอเริ่มคิดได้
และเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

“พี่บอกพี่เบงค์ไปว่า เราจะผ่อนใช้เดือนละ 500”

“หา!!! จะบ้าเหรอพี่เซฟ ค่าขนมเดือนนึงซีได้แค่พันสอง เองจะไปพอใช้
ได้ไง ไม่ไหวหรอก”

“แล้วซีจะให้พี่เบงค์เขาไม่มีตังค์กินข้าวเหรอ เห็นสภาพพี่เขาแล้วไม่ใช่เหรอ
เกือบเป็นลมเพราะไอ้การใช้จ่ายเงินบ้า ๆ ของเรานั้นแหละ”

ซีนิ่งเงียบไม่เถียงพี่สาวเลยสักคำ เพราะรู้ตัวว่าสิ่งที่ตัวเองทำลงไปมันผิด
และสร้างความเดือดร้อนให้กับเบงค์จริง ๆ เขาคิดอยู่สักพัก ก่อนจะพยักหน้าตอบรับ
ข้อเสนอของพี่สาวอย่างช่วยไม่ได้

“ก็ได้ แต่พี่เซฟต้องช่วยซีด้วยนะ”

“งั้นเรามาเริ่มออมเงินกัน”

เซฟยิ้มพลาถิงกระปุกออมสินสีแดงของซีมาถือไว้ นับว่าเป็นสัญญาณของ
การเริ่มต้นการวางแผนการเงินของน้องชายตัวแสบ

หลังจากตกลงกับพี่สาวได้ว่าจะผ่อนใช้เงินที่ยืมเบงค์มาเดือนละ 500 บาท
ซีก็เริ่มปรับพฤติกรรมการใช้เงินตามตารางที่เซฟได้เขียนให้ เช่น หลังจากได้เงิน
ค่าขนมจากแม่ทรายต้องหักเงินออกก่อนเลย 100 บาทใส่กระปุกไว้ และทุกวัน
หลังจากกลับจากโรงเรียนต้องเอาเงินหยอดกระปุก 20 บาท

ทุกอย่างเหมือนจะเป็นไปด้วยดี จนกระทั่งเข้าสู่สัปดาห์สุดท้ายของเดือน
แรก เซฟจึงนัดแนะกับซีให้เอาเงินในกระปุกออกมานับเพื่อจะได้เอา เงิน 500 บาท
แรกไปให้เบงค์ตามสัญญา แต่ซีกลับบ่นบอกร้องว่าต้องการบ้านไม่ว่างมา
นับเงินด้วย แต่เซฟรู้ทันนิสัยของน้องชาย เลยไม่ฟัง แล้วหยิบกระปุกของซีออกมา
เทเพื่อนับเงินทันที

“หกลีบบาท....!! หายไปไหนตั้งสี่ร้อยสี่สิบบาท พี่จำได้ว่า อาทิตย์แรกเราก็กะเงินหยอดไปร้อยนึงแล้วนี่ เป็นไปได้ยังไงที่เหลือนหกลีบบาท”

“ก็อาทิตย์ที่แล้วไอ้โจกชวนซีไปห้างอะ ซีเลยต้องแคะเอาที่เก็บไว้ออกมาใช้ก่อน แต่เดี๋ยวค่อยเก็บใหม่ก็ได้เน่าพี่ เดี่ยวเดือนหน้าแม่ก็ให้แล้ว”

“ถ้ายังทำตัวแบบนี้ เมื่อไหร่จะคืนเงินพี่แบ่งครึ่งครบ”

“เดือนหน้า ซีสัญญา ซีจะไม่แคะเงินออกมาใช้แล้ว”

“พี่จะไปคุยกับแม่”

เซฟวางกระปุกแล้วเดินออกจากห้องไป แต่ยังไม่ทันก้าวออกจากห้อง ซีก็เดินมาขวางไว้ก่อน

“ไม่เอา พี่เซฟอย่าบอกแม่นะ ซีสัญญาว່ว่าจะไม่ทำแบบนี้อีก เชื่อซีเถอะนะ”

“ลูกผู้ชาย สัญญาแล้วห้ามคืนคำนะ รู้มั๊ยซี”

“ซี ไปห้างกัน อยากซื้อการ์ตูน”

โจกสะกิดซีที่กำลังนั่งเล่นเกมอยู่ระหว่างรอรถเมล์ ซีเงยหน้าทำท่าจะพยักหน้าตอบแต่ก็ชะงักไว้ เพราะนึกขึ้นได้ว่าต้องเก็บเงินและผิดสัญญากับพี่เซฟอีกไม่ได้แล้ว

“ไม่อะ ชี้เกียจ”

“โห น่าเบื่อ ช่วงนี้ชวนไปห้างก็ไม่ค่อยไปเลยนะแก”

“ก็ชี้เกียจอะ กลับบ้านเล่นเกมดีกว่า”

“ไปเป็นเพื่อนหน่อยน่าแป็บเดียว ซื้อการ์ตูนสองเล่ม แล้วกลับเลย”

โจ๊กเดินเข้ามาทอดคอดลากให้ซีลุกขึ้นคะยั้นคะยอ จนสุดท้ายเขาก็ใจอ่อนยอมเดินตามเพื่อนสนิทสายเผด็จการไป

“ซื้อแล้วกลับเลยนะ”

“เออ ๆ กลับเลย สัญญา”

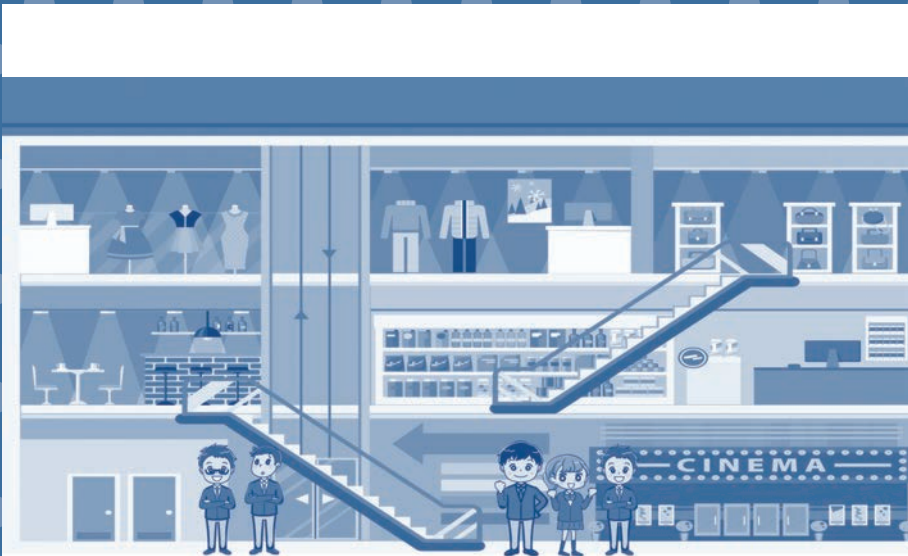
เมื่อตกลงกันได้ ทั้งสองเลยรื้อขึ้นรถเมล์สายใหม่ที่มุ่งหน้าพาพวกเขาไปยังห้างสรรพสินค้าแทน

หลังจากเดินเลือกหาการ์ตูนอยู่นาน โจ๊กก็ได้การ์ตูนใหม่สนใจ แต่ว่าเมื่อทั้งสองออกจากร้าน โจ๊กกลับลากซีให้เดินไปโรงหนังซะอย่างนั้น โดยที่ซีไม่รู้เลยว่าโจ๊กแอบนัดเพื่อนคนอื่นไว้ที่โรงหนังอยู่แล้ว

“ไหนบอกแค้นมาซื้อการ์ตูน”

“ก็ถ้าบอกว่ามาดูหนัง แกไม่มาแน่ เอาน่าซี ไหน ๆ ก็มาแล้ว ดูหนังหะ ไอ้โด้ง ไอ้ฟลุค กับฟ้าก็มา เรื่องนี้แกอยากดูไม่ใช่หรอ”

โจ๊กพยายามเกลี้ยกล่อมซี จนเขาก็เกิดความลังเลเดินตามเพื่อน ๆ ไปต่อคิวซื้อตั๋ว แต่เมื่อหยิบกระเป๋าเงินออกมาค่าพูดของพี่เซฟก็ดังขึ้นในหัวของเขา

“ลูกผู้ชาย สัญญาแล้วห้ามคืนค่านะ รummyซี”

ความรู้สึกลึกซึ้งท่วมท้นจิตใจของซี เขาหายใจเข้าลึก ๆ ตัดสินใจปิดกระเป๋าเงิน แล้วนำมันใส่เข้ากระเป๋ากางเกงตามเดิม เขาเดินแทรกคิวไปตบป่าโจ๊กที่ยืนอยู่หัวแถว

“แกผิดสัญญาเรา เรากลับละ”

เสียงพัดลมในห้องนอนของเด็กหนุ่มมัธยมส่งเสียงดังแกรก ๆ เป็นจังหวะเคล้าไปกับเสียงเพลงที่เปิดคลอเบา ๆ มาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ กลางห้องสองพี่น้องกำลังนั่งนับเงินที่กระจัดกระจายอยู่ด้วยสายตามุ่งมั่นและตื่นเต้น

“สิร้อยสามสิบ...สิร้อยห้าสิบห้า...สิร้อยเก้าสิบ...และ ห้าร้อย”

“เฮ้! ซีทำได้แล้ว”

“พอจะทำก็ทำได้นี่...จ้ะรีบเอาไปให้พี่แบ่งค์ซะ น่าจะอยู่บ้านนะ”

ซีรีบคว้าเงินทั้งหมดใส่ถุงพลาสติก ก่อนจะวิ่งออกจากห้องไปด้วยความดีใจ ระหว่างลงบันไดแม่ทรายที่กำลังนั่งดูโทรทัศน์อยู่ก็หันมามองด้วยความสงสัย แต่กว่าที่เธอจะทันถาม เด็กชายจอมแสบก็วิ่งออกจากบ้านไปแล้ว เธอเลยทำได้แค่ตะโกนไล่หลังไปด้วยความเป็นห่วง

“ซี อย่ากลับตีกันนะลูก”

“ไม่เป็นไรค่ะแม่ ซีแค่ไปหาแบงค์ เดี่ยวก็มา”

เซฟตอบแม่ทรายแทนน้องชายที่ตอนนี้อยู่ที่บ้านของแบงค์ที่อยู่ซอยถัดไปเรียบร้อยแล้ว เซฟเดินไปนั่งข้าง ๆ แม่ ก่อนจะค่อย ๆ โกลดตัวลงนอนหนุนคางแทนจนแม่ทรายเข้าใจในความซื่อของลูกสาว

“วางแผนทำอะไรกันอยู่ละเรา”

“หนูกับแบงค์แค่กำลังสอนให้น้องหัดวางแผนการใช้เงินอยู่ค่ะ”

“แล้วอยู่ดี ๆ ทำไมถึงอยากสอนน้องขึ้นมาล่ะ”

แม่ทรายพูด พลาถลุมหัวเซฟด้วยความเอ็นดู เพราะรู้ว่าลูกสาวคนนี้เป็นผู้ใหญ่เกินตัว เวลาจะทำอะไรจะคิดวิเคราะห์และมีเหตุผลอยู่เสมอ

“ก็เพราะหนูกับน้องอยากโตเป็นผู้ใหญ่แบบแม่ยังงั้นละค่ะ”

ความรู้จากน.ส.ออมเงิน วิธีการออม

สวัสดีค่ะ มาถึงครึ่งทางแล้วสำหรับครั้งนี้
เชฟจะมาอธิบายถึงวิธีการออมเบื้องต้นกันนะคะ
จากเมื่อกี้เห็นไปแล้วว่า ชีทำอย่างไรบ้าง ถึงจะ
ได้เงินจำนวน 500 บาทต่อเดือน เพื่อเอาเงินไป
ใช้คืนแบงค์ แต่จริง ๆ แล้ววิธีการออมยังมีอีก
หลายวิธีค่ะ มาดูกันว่ามียังอะไรบ้าง

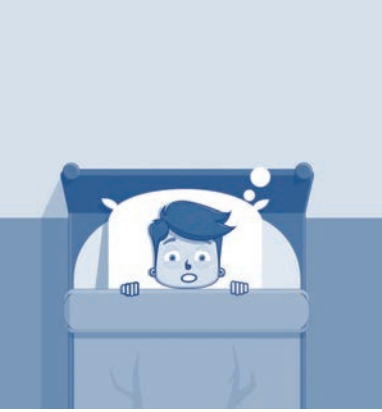
1. **เก็บเงินออมก่อนใช้จ่าย** (ทำให้เกิดวินัยในการออม รู้จักหักเงินออม
ออกมาก่อน 10%) คือ รายรับหักเงินออม 10% หรือมากกว่านั้นเท่ากับรายจ่าย
2. **พกเงินให้น้อยลง** สำหรับคนที่ใช้เงินเก่งและเก็บเงินไม่เก่ง ประเภท
มีเท่าไรใช้หมดเลยให้ใช้วิธีนี้คือ พกเงินน้อยจะได้ใช้น้อย
3. **เก็บแบงค์ 20 บาทหรือ 50 บาทก็ได้** (ได้แบงค์มาเมื่อไหร่ให้หยอด
กระปุก หากเต็มกระปุกก็นำเงินไปฝากธนาคาร)
4. **หยอดเหรียญ/หยอดเงินลงกระปุกทุกวัน** เพื่อสร้างวินัยในการออม
และเอาชนะใจตัวเองให้ได้ เมื่อหยอดเงินลงกระปุกแล้วต้องเอาออกทน ไม่นำเงิน
ออกจากกระปุกเพื่อไปใช้จ่าย บังคับใจตัวเองให้ได้เพื่อสร้างวินัยในการออม
5. **ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น** หมายถึงลดการซื้อหรือปริมาณ เช่น เครื่องดื่ม
น้ำอัดลม ชา กาแฟ ขนมขบเคี้ยว ไม่ยึดติดในการซื้อสินค้าแบรนด์เนมที่มีราคาแพง
(เกิดจากความอยากได้/ซื้อตามเพื่อน)
6. **งดการใช้บัตรเครดิต** ไม่ใช้บัตรเครดิตในการซื้อปั้งซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย
ของแบรนด์เนม เพราะอาจจ่ายเงินคืนไม่ไหว

ลองทำตามดูนะคะ ขนาดน้องชียังทำได้ รับรองว่าไม่ยากและทุกคนก็ทำได้
แน่นอน ขอแค่มีความตั้งใจอย่างมุ่งมั่นค่ะ ออมแล้วชีวิตจะมีแต่ดีขึ้นแน่นอน
เชื่อเชฟนะคะ

ตอนที่ 4

ลงทุนแม้เสี่ยงก็คุ้ม

ปัง...ปัง...ปัง!!!

เสียงประทัดดังไม่หยุดตั้งแต่เช้า
ทำเอาแบงค์ที่ปกตินั้นชอบนอนตื่นสายต้อง
ยอมลืมตา เพราะทั้งเสียงจุดประทัดและกลิ่น
ดินประสิวลอยเข้ามาในห้องนอนจนไม่เป็น
อันนอน

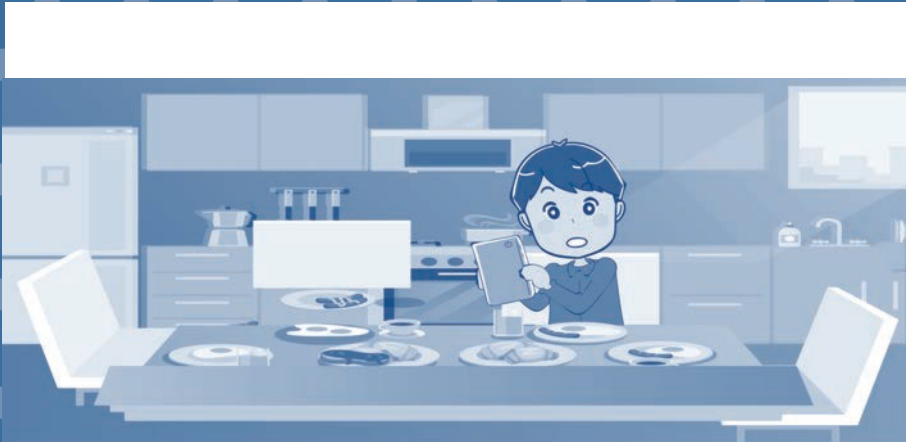
“แบงค์ ตื่นได้แล้ว จะนอนกินบ้านกิน
เมืองไปถึงไหน วันนี้วันดีนะ รีบลงมาได้แล้ว”

“คร้าบบบบบ ม้า...”

แบงค์รีบแต่งตัวทันที ก่อนจะวิ่งเข้าไปล้างหน้าแปรงฟันอย่างรวดเร็ว เพราะ
รู้ว่าถ้าลงไปสายมีหวังอดได้ของดีที่รอมาทั้งปีแน่นอน เนื่องจากวันนี้เป็นวันตรุษจีน
นั่นเอง

ครอบครัวเกรียงไกรวิวัฒน์ ปกติแล้วบ้านหลังนี้จะอยู่กันเพียง 3 คน คือ
พ่อต๋อย แม่บี และแบงค์ ลูกชายหัวแก้วหัวแหวนเพียงคนเดียวของบ้าน แต่เพราะ
วันนี้เป็นวันตรุษจีนญาติ ๆ คนอื่นก็เลยมาฉลองกัน ทำให้วันนี้บ้านอีกทีกและ
เต็มไปด้วยทั้งลูกหลานและญาติผู้ใหญ่มากมาย

“แบงค์ ตื่นสายขนาดนี้ระวังสันหลังจะยาวนะ ดูอย่างแจ๊คลูกชายโกวสิ หน้าที่ เรียนเก่ง สาว ๆ ติดตรึม ไปไหนมาไหนคนร้องเรียกพี่แจ๊คสุดหล่อทั้งนั้น”

“แจ๊คมันหล่อ แล้วเกี่ยวอะไรกับพี่ผมตื่นสายล่ะ โกว”

“หัดย้อนผู้ใหญ่ซะเดี๋ยวนี้”

โกวบ๊วที่กำลังกวดหารูปแจ๊คลูกชายตัวเองมาอวดก็ต้องชะงัก หันไปดูแบงค์ ทันที เพราะไม่คิดว่าแบงค์จะพูดสวนกลับมาแบบนี้

“อย่าไปว่าแบงค์มันเลยเจ้า เมื่อคืนเขาอ่านหนังสือเตรียมสอบติ่งนะ ไม่เหมือนแจ๊คที่มัวแต่คุยกับสาว”

แม่บีรีบเข้ามาช่วยแบงค์ และการถกเถียงกันระหว่างแม่บีกับโกวบ๊วก็ เริ่มต้นขึ้น โดยสถานการณ์เช่นนี้เป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นทุกตรุษจีนและปีนักษัตรเช่นเคย เพราะในบรรดาหลานชายของตระกูลแล้ว มีแค่แบงค์กับแจ๊คเท่านั้นที่เรียนอยู่ปี เดียวกัน แถมแม่ของทั้งคู่ก็เป็นพี่น้องกันอีก เลยมักจะถูกจับมาเปรียบเทียบเสมอ

“กินข้าวดีกว่า”

แบงค์เดินหนีการถกเถียงของผู้ใหญ่ไปนั่งกินข้าวพลางเปิดโทรศัพท์เพื่อเล่น facebook เขาเลื่อนดูโน่นดูนี่จนสะดุดตากับโพสต์โพสต์หนึ่ง

“ลงทุนในกองทุนสำหรับเด็ก ม.ปลาย รวยเร็ว รวยง่าย แค่นี้แล้วพอ”

แบงค์เล็กคิวขึ้นด้วยความสงสัยก่อนจะกดเข้าไปอ่านเนื้อหาเต็มพร้อม ๆ กับ ดักข้าวเข้าปาก ท่ามกลางเสียงเฮฮาของญาติ ๆ ที่กำลังพูดคุยกัน เพื่อให้คลายความคิดถึงที่ไม่ค่อยได้เจอกันนาน

“ซินเจียยู่อี่ ซินนี้ฮวดไช้ อั่งเปาตัวตัวโก๊ ได้มาแล้วแบ่งให้เพื่อนใช้บ้างก็ดีนะ แบงค์เพื่อนรัก”

คำอวยพรยาวเหยียดของเซฟที่มาพร้อมสติ๊กเกอร์รูปหัวใจทำให้แบงค์ที่กำลังนั่งทำการบ้านอดขำออกมาไม่ได้ รู้ดีว่าเซฟมักจะชอบมาพูดแกล้งขอเงินเขาแบบนี้ทุกปี เพราะเพื่อนสนิทคนนี้เป็นคนไทยแท้ เลยไม่เคยได้มีโอกาสดิ้อั่งเปาเหมือนเขา

“ไม่ให้ อยากรู้ได้ก็ขอแม่สิ”

“โห วก ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ”

เซฟตอบกลับมาพร้อมส่งสติ๊กเกอร์หน้าโกรธมาเป็นสิบ ๆ ตัว มือถือแบงค์ สั่นไม่หยุดจนเกือบหล่นลงจากโต๊ะ แบงค์เลยรีบตอบกลับไปทันที

“อย่าโมโหนะ เตี้ยเลี้ยงไอติม พอใจยัง”

“พอใจมากกกกก เอาสามลูกนะ”

“กินมากเตี้ยอ้วนก็บ่นอีกอะ”

“ใครอ้วน!”

แบงค์ก็ยังคงแกล้งเซฟไม่เลิก เขาสนุกกับการแกล้งเพื่อนคนนี้นี่มาก เพราะเซฟเป็นคนจริงจัง ทำอะไรก็จะคิดเยอะ เขาเลยชอบแกล้งเพื่อให้เธอขี้มึนบ้าง เพราะเขาเชื่อว่าชีวิตมันต้องสนุก ได้เจออะไรใหม่ ๆ ลองทำอะไรพลาดก็ไม่เป็นไร

“แล้วเอาไปฝากธนาคารยัง พรงี้ไปเป็นเพื่อนไหมล่ะ”

“เราว่าจะไม่ฝากธนาคาร เราจะเอาไปซื้อกองทุน”

“ซื้อกองทุนเนี่ยนะ เงินแค่นี้มันจะซื้อได้เหรอ”

“ปีนี้เราได้รวมแล้วก็ห้าหมื่นนะ อามาให้รางวัลที่เราสอบได้ที่หนึ่งด้วยอะ”

แบงค์เซฟไป ก็เปิดเว็บไซต์กองทุนที่เขาอ่านไปเมื่อเช้าวด้วย

“เรากะว่าจะเอาไปซื้อกองทุนหุ้นสักตัว เก่งกำไรให้ได้เยอะ ๆ”

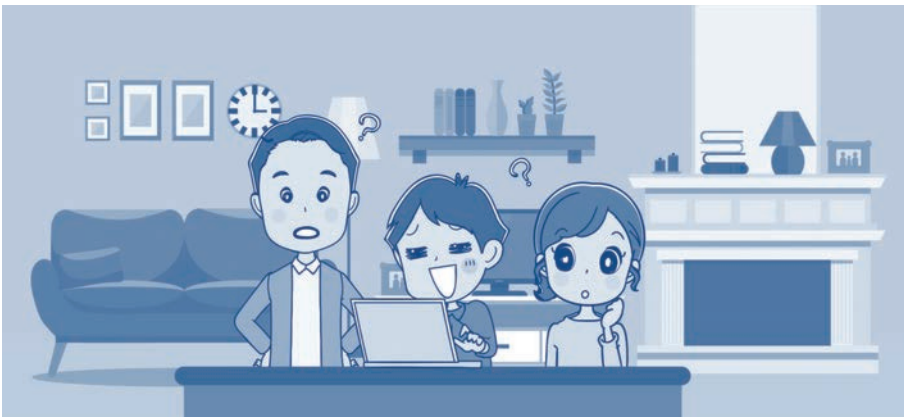
“แต่มันเสี่ยงนะแบงค์ โมโหหรอก”

“แต่เราอยากลอง”

แบงค์เดินถือ notebook ลงบันไดมายังชั้นล่างของบ้าน ในห้องรับแขกแม่บีกำลังนั่งดูละครอยู่ ขณะที่ข้าง ๆ พ่อต๋อยก็กำลังนั่งทำบัญชีรายรับรายจ่ายของเดือนนี้ลงในสมุดบัญชีอยู่ ครอบครัวของแบงค์ทำธุรกิจขายวัสดุก่อสร้าง มีพ่อต๋อยพ่วงตำแหน่งหลายอย่าง ตั้งแต่เจ้าของไปถึงนักบัญชี ส่วนแม่บีจะมีหน้าที่หลักคือคุมพนักงาน

“อ้าวแบงค์ ลงมาข้างล่าง หิวหรือลูก”

“ปาวม้า พอดีมีเรื่องอยากคุยกับป้าม้าหน่อยอะ”
แบงค์ไปนั่งข้าง ๆ แม่บี ก่อนจะเปิดเว็บไซต์กองทุนให้แม่ดู
“ผมจะเอาเงินอั่งเปาปีนี้ไปซื้อกองทุน แต่ว่าอายุยังไม่ถึง เลยต้องให้ป้าม้าซื้อให้หน่อย”
“ทำไมไม่เอาไปฝากธนาคารเหมือนทุกปี เอามาซื้อกองทุนไร่นี่ทำไม”
พ่อต๋อยพูดทั้ง ๆ ที่ตายังคงจ้องสมุดบัญชีไม่วางตา ส่วนมือก็ยังจดตัวเลขไปเรื่อย ๆ
“นั่นสิลูก ปีนี้แบงค์ได้จากอาม่าตั้งเยอะ น่าจะเก็บไว้ใช้มากกว่านะ”
“ฝากธนาคารมันได้ดอกเบี้ยนิดเดียวเอง กองทุนมันได้เร็วกว่า จากห้าหมื่นอาจจะกลายเป็นล้านได้เลยนะม้า...นะป้า”
แบงค์พยายามอ้อนวอนให้พ่อกับแม่เข้าใจ ว่าการลงทุนครั้งนี้มันคุ้มค่า

“ม้าวามันเสี่ยงไป เอาไปฝากเถอะลูก”

“ทำตามที่มีบอก ไ้เรื่องพวกนี้รอแก็ดก่อนแล้วค่อยว่ากัน ตอนนั้นถ้าแกอยากทำไร ป้าไม่ว่า”

ถึงแม้แบงค์จะพยายามอธิบายแค่ไหน แต่ดูเหมือนว่าพ่อต๋อยและแม่บีก็ยังคงยืนกรานไม่อนุญาติ ทำให้แบงค์เสียใจและไม่เข้าใจว่าทำไมผู้ใหญ่ถึงไม่ยอมให้เขาซื้อกองทุนขนาดนั้น

บรรยากาศในห้องเรียนชั้น ม. 5/1 เต็มไปด้วยความวุ่นวายเพราะเข้านี้เป็นชั่วโมงโฮมรูม ครูประจำชั้นเลยปล่อยให้เด็กเรียนอ่านหนังสือกันเองในห้อง แต่ทว่าไม่มีใครอ่านหนังสือเลย กลับจับกลุ่มนั่งคุยเล่นกันแทน รวากับเป็นช่วงพักเที่ยง

“เป็นไรอะแบงค์ หน้าหงอยแต่เช้า”

“ป้ามาไม่ยอมให้เราซื้อกองทุน”

“นั่นไง เรารู้แล้ว”

เซฟพูดพลางลากเก้าอี้มานั่งข้าง ๆ แบงค์เอามือเกาหัวก่อนพุบหน้าลงกับโต๊ะด้วยความเหนื่อยหน่ายกับชีวิต

“เราไม่เข้าใจเลยว่าทำไมผู้ใหญ่ชอบใช้คำว่า เตี้ยวค้อยทำตอนโตด้วย
เราอยากทำตอนนี้เลยไม่ได้หรือไง?”

“เราว่าพ่อแม่แกเขาคงเป็นห่วงแหละ”

“แต่เราโตแล้วนะ ไม่ใช่เด็ก ๆ สักหน่อย ห้ามกันแบบนี้แล้วเมื่อไหร่เราจะมี
เงินสร้างบ้านล่ะ”

แบงค์โวยวายเสียงดัง ทั้ง ๆ ที่หน้ายังพุดอยู่กับโต้ะ

“แบงค์ เย็นนี้มาบ้านเราสิ เราว่าแม่เราน่าจะช่วยแนะนำได้นะ”

เสียงรถวิ่งเข้ามาจอดหน้าบ้าน ทำให้เบงค์ เซฟ และซีที่กำลังนั่งเล่นเกม อยู่ห้องรับแขกต้องหยุดมือ แล้วลุกขึ้นมาเปิดประตูบ้านให้แม่ทรายที่เพิ่งกลับจากทำงาน

“อ้าว วันนี้ลมอะไรหอบมาบ้านนี้ล่ะจ๊ะเบงค์”

“สวัสดีครับแม่ พอดีว่า...”

เบงค์ยกมือไหว้แม่ทราย ก่อนจะอ้าอึ้งพูดไม่ออก ไม่รู้จะเริ่มอธิบายจากตรงไหนก่อนดี

“เบงค์เขาอยากจะซื้อกองทุน แต่ว่าป้ากับม้าเขาไม่ยอม เบงค์ก็เลยอยากจะขอคำปรึกษาจากแม่ค่ะ”

“อ้อ งั้นเธอจะได้เลย ะ แต่ก่อนอื่นกินข้าวกันก่อนมัย”

“กินครับบบ”

ทั้งสี่คนนั่งล้อมวงกินข้าวกันอย่างสนุกสนาน บรรยากาศเป็นไปอย่างเป็นกันเอง เพราะเบงค์ก็มาบ้านนี้บ่อยตั้งแต่เด็ก ๆ จึงไม่ได้เป็นคนอื่นไกล

“แล้วเราอยากซื้อกองทุนแบบไหนล่ะจะแบงค์”

“วันก่อนผมเปิดเฟซไปเจอเว็บแนะนำการลงทุนครับ ผมเห็นเขาแนะนำ
ให้ซื้อกองทุนหุ้น เพราะได้กำไรดีด้วยแล้วก็เร็วด้วยครับ ผมว่ามันเจ๋งดี เลยอยาก
ซื้อ...แต่ว่าป้ากับม้าผมไม่ยอม”

“แล้วเราคิดว่าป้ากับม้าเขาไม่ยอมเพราะอะไร”

“เพราะเขาชอบคิดว่าผมเป็นเด็ก คิดว่าผมโตไม่พอที่จะทำอะไรแบบนี้”

“แต่แม้ว่าไม่ใช่แบบนี้มันจะ”

หลังจากทานข้าวเย็นเสร็จ ทุกคนต่างก็แยกย้ายกันไปอาบน้ำ เหลือเพียงแค่
แบงค์กับแม่ทรายที่ยังนั่งอยู่ที่ห้องรับแขกเท่านั้น โดยแม่ทรายหยิบ notebook
มาให้แบงค์เปิดเว็บไซต์นั้นให้เธอดู

“แบงค์รู้มั๊ยว่าเว็บไซต์พวกนี้บางทีเขาอาจจะไม่ได้นำเสนอข้อมูลครบทั้งหมด
เขาเลือกที่จะนำเสนอเฉพาะสิ่งที่เขาอยากนำเสนอ ดังนั้นก่อนที่จะลงทุนอะไรจะต้อง
ศึกษาข้อมูลเรื่องพวกนี้ให้ละเอียดถี่ถ้วนก่อน”

“ครับ ผมก็ลองหาข้อมูลเพิ่มเติมบ้างแล้ว ผมว่ามันก็โอเคนะครับ”

“จริงๆ แบนค์เค้าอยากจะลงทุนให้เงินที่มีมันงอกเงยใช่มั้ยจ๊ะ”

“ใช่ครับ ผมอยากให้เงินของผมมันเพิ่มขึ้นเร็วๆ แ่เงินฝากในธนาคาร
ผมว่ามันเพิ่มช้า”

แม่ทรายพยักหน้า ก่อนจะเดินไปหยิบหนังสือที่ชั้นหนังสือ ทำให้เห็นว่า
แม่ทรายมีหนังสือเกี่ยวกับการวางแผนการเงินมากมาย ตั้งแต่การออมไปจนถึง
การลงทุนต่างๆ แม่ทรายเลือกหยิบหนังสือเล่มที่เกี่ยวกับการลงทุนสำหรับผู้เริ่มต้น
มาเปิดให้แบนค์ดู

“ถึงแม้ว่าการลงทุนมันจะทำให้เงินงอกเงย แต่สิ่งที่ลืมไม่ได้เลยก็คือ
ภาวะเงินเฟ้อ ต้องนึกถึงเรื่องนี้ด้วยนะ เพราะมันทำให้มูลค่าของเงินลดลงได้”

“ผมไม่ทันคิดถึงเรื่องนี้เลยครับแม่ มัวแต่คิดว่าได้เงินเยอะกว่า”

แบนค์อึ้งไป เพราะลืมเรื่องภาวะเงินเฟ้อเสียสนิทเลยว่ามีผลต่อเงินของเขา
มากแค่ไหน

“ใช่จ๊ะ มันต้องเอามาคำนวณด้วย เดี่ยวแม่จะสอนเรื่องกฎ 72 ของไอน์สไตน์ ในการคำนวณให้อีกทีนะ”

แบงค์รีบจดตามที่แม่ทรายอธิบายลงสมุดอย่างตั้งใจ ในขณะที่แม่ทราย เดินไปหยิบหนังสือมาเพิ่มอีก พลังเดินไปหยิบขนมมาวางบนโต๊ะ เพราะคิดว่า คินนี่คงต้องอธิบายเด็กชายคนนี้อีกหลายชั่วโมง

“สำหรับผู้เริ่มต้นที่จะลงทุนครั้งแรกอย่างแบงค์ แนะนำให้ลงทุนได้ทั้ง กองทุนหุ้นหรือจะเป็นกองทุนตราสารหนี้ก็ได้ แล้วแต่ว่าแบงค์ยอมรับความเสี่ยง ในการลงทุนได้มากหรือน้อย นอกจากนี้จะใช้วิธีอื่น เช่น ทำธุรกิจเล็ก ๆ หรือเลือกซื้อ สินทรัพย์พวกทองคำก็ได้ ไม่จำเป็นต้องลงทุนในกองทุนอย่างเดียว”

“ใช่จ๊ะ จริง ๆ ป้าของเรารู้ดีเรื่องการลงทุนที่สุดนะ แต่ที่เขาไม่ยอมให้ แบงค์ทำตอนนี้ ไม่ใช่เพราะแบงค์ยังเด็กนะ แต่เป็นเพราะแบงค์ยังอ่านไม่พอ ศึกษาไม่พอ การลงทุนมันมีความเสี่ยง ไม่เหมือนฝากธนาคาร จะมีแค่ความกล้า ความอยากแล้วทำเลยไม่ได้ มันต้องมีความรู้ด้วย”

แบงค์นี่ไปพาลงใช้ความคิด เพราะเขาจำจ๊กพ่อของเขาที่ว่าพ่อต้องเป็น นักธุรกิจที่เก่งและรอบคอบ ทุกครั้งที่ลงทุนอะไรเพิ่ม พ่อต้องจะต้องศึกษาข้อมูล ของเรื่องนั้นให้ละเอียดียบทั้งจากหนังสือ จากอินเทอร์เน็ต ไปจนถึงคุยกับคนที่ มี ประสบการณ์ จนกลายเป็นผู้รู้เรื่องนั้น ๆ ไปเลย ด้วยนิสัยแบบนี้หลายครั้งเพื่อนฝูง ต้องมาขอคำปรึกษาอยู่บ่อย ๆ

“เข้าใจที่แม่อธิบายมั๊ยจ๊ะ แบงค์”

“ผมเข้าใจแล้วครับ”

เสียงพนักงานกับลูกค้าคุยกันแซ่แซ่ เนื่องจากเป็นช่วงต้นเดือน ทำให้มีลูกค้ามาซื้อของที่ร้านมากกว่าปกติ ส่งผลให้พ่อต๋อยนั่งนับเงินไม่หยุดมือ ในขณะที่แม่บีเดินไปทั่วร้าน ในมือก็ถือกระดาษรายชื่อสินค้า พาลงคุมพนักงานให้จัดสินค้าให้ลูกค้าให้ถูกต้อง

“อ้าว เจบี วันนี้มีลูกมือใหม่มาช่วยเหรอ หน้าตาไม่คุ้นเลย”

ลูกค้าประจำถามขึ้นมาด้วยความสงสัย เพราะวันนี้แม่บีมีเด็ก

“อ้อ นี่แบ่งค์ลูกชายฉันเอง มาช่วยขายของนะ”

“โห ไม่เคยเห็นหน้าเลย นึกว่าเจบีไม่มีลูกซะอีก”

“ปกติลูกฉันชอบอ่านแต่หนังสือนะ แต่วันนี้เป็นอะไรไม่รู้ อยู่ดี ๆ มาบอกว่าอยากลองฝึกทำงานที่ร้านซะงั้น”

“ดีแล้วน่าเจี๊ ฝึกเยอะ ๆ จะได้เก่ง ๆ ต่อไปคงเก่งกว่าเจี๊กับเฮียต๋อยละมัง”

พูดจบ ทั้งแม่บีและพ่อต๋อยก็หัวเราะออกมาอย่างพอใจ หันมองลูกชายคนเดียวของตัวเองที่พยายามฝึกเรียนรู้การทำธุรกิจอย่างตั้งใจ

ความรู้จากนายลงทุน วิธีการลงทุนสำหรับผู้เริ่มต้น

สวัสดีครับ วันนี้ผมนายแบงค์ จะทำหน้าที่
มาแบ่งปันความรู้ให้กับเพื่อน ๆ ทุกคนครับ โดยความรู้
ในวันนี้ ผมจะมาพูดถึงเรื่องที่แม่ทรายกล่าวถึงเอาไว้
นั่นคือ

“กฎ 72 ของไอน์สไตน์”

ไอน์สไตน์บอกว่า กฎ 72 คือ การค้นพบระบบ
คณิตศาสตร์ที่ยอดเยี่ยมที่สุด เป็นหลักการ “คิดอัตรา
ดอกเบี้ยทบต้น” เป็นการคาดการณ์โดยประมาณว่า
จะใช้ “ระยะเวลา” หรือ “อัตราดอกเบี้ย” เท่าไหร่
จึงจะทำให้เงินลงทุนก้อนแรกโตเป็น 2 เท่าได้

โดยสูตรคือ ระยะเวลาที่เงินลงทุนเพิ่มเป็น 2 เท่า = $\frac{72}{\text{อัตราผลตอบแทน (\%)}}$

อัตราผลตอบแทน = $\frac{72}{\text{ระยะเวลาที่เงินลงทุนเพิ่มเป็น 2 เท่า}}$

กฎ 72 นำมาประยุกต์ใช้ในเรื่อง “เงินเฟ้อ” เช่น มีเงิน 100,000 บาท
มีอัตราเงินเฟ้อ 2% ต่อปี เมื่อเวลาผ่านไป 36 ปีจะทำให้ค่าของเงินลดลงกึ่งหนึ่ง
= 50,000 บาท ($72/2 = 36$ ปี) เป็นต้น

นอกจากเรื่องกฎ 72 ของอินเทอร์เน็ตแล้ว ยังมีเรื่องของการลงทุนให้เงิน
งอกเงยด้วย ผมเชื่อว่ามีเพื่อน ๆ น้อง ๆ หลายคนเคยคิดเหมือนแบงค์ แต่มันเป็น
อย่างที่ แม่ทรายบอกครับ การลงทุนมันมีหลากหลายวิธีที่แตกต่างกันไป โดยเฉพาะ
การลงทุนในกองทุนรวมที่จำเป็นต้องศึกษาหาข้อมูลและความรู้เพิ่มเติมมาก วันนี้
แบงค์เลยขอสรุปเกี่ยวกับเรื่องนี้มาให้ได้อ่านกันด้วย

การลงทุนผ่านกองทุนรวม

การลงทุนผ่านกองทุนรวมนั้นเป็นวิธีการลงทุนแบบหนึ่งที่มีความสำคัญ
เพราะกองทุนรวมเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถลงทุนได้ เหมาะสำหรับ

1. นักลงทุนที่ไม่ค่อยมีเวลาติดตามการลงทุน เนื่องจากมีภารกิจในการ
ทำงาน

2. นักลงทุนที่มีเงินลงทุนไม่มากนัก ทำให้ไม่สามารถกระจายเงินลงทุน
ได้หลากหลายการลงทุนเพื่อประโยชน์ในการลดความเสี่ยงของการลงทุน
โดยผู้ลงทุนนั้นสามารถเริ่มต้นเงินลงทุนได้ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป

3. นักลงทุนที่เพิ่งเริ่มการลงทุนมีประสบการณ์และความเข้าใจในการลงทุน
ไม่มากเพียงพอที่จะเข้าใจข้อจำกัดหรือความเสี่ยงของการลงทุนอย่างเหมาะสม
ผู้ลงทุนต้องมีอายุ 20 ปีขึ้นไป หากเยาวชนหรือเด็กที่มีอายุไม่ถึง 20 ปีประสงค์
ที่จะลงทุนผ่านกองทุนรวม สามารถลงทุนในนามของบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

สำหรับการลงทุนผ่านกองทุนรวมในปัจจุบันมีการลงทุนในหลักทรัพย์
หรือสินทรัพย์ที่หลากหลาย เช่น ตราสารหนี้ หรือที่เรียกว่าตราสารแสดงความเป็น
เจ้าหนี้ ซึ่งในฐานะผู้ลงทุนในตราสารหนี้ก็จะแสดงว่าเป็นเจ้าหนี้ของผู้ออกตราสาร
หนี้ดังกล่าว

ตราสารหนี้จะมีหลายประเภท เช่น ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตร
ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือตราสารที่ออกโดยภาคเอกชนที่เรียกว่าตั๋วเงิน
หรือหุ้นกู้ต่าง ๆ

นอกจากนี้ กองทุนรวมยังสามารถลงทุนในตราสารแห่งทุนหรือที่เรียกว่าหุ้นสามัญ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วหุ้นสามัญที่ลงทุนจะเป็นหุ้นสามัญของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วย เพราะสามารถโอนเปลี่ยนมือได้

ยังมีตราสารการลงทุนอื่นๆ อีกจำนวนมากที่กองทุนรวมนั้นสามารถลงทุนได้ เช่น อสังหาริมทรัพย์ โครงการสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ ทองคำ หรือตราสารที่เกี่ยวข้องกับน้ำมัน เป็นต้น การลงทุนผ่านกองทุนรวมต้องใช้บัตรประจำตัวประชาชน และสมุดเงินฝากออมทรัพย์ของธนาคาร เพื่อนำมาเปิดบัญชีกองทุนรวมได้ทุกธนาคาร

สำหรับผู้ที่จะเริ่มต้นการลงทุนผ่านกองทุนรวมในเบื้องต้น ขอแนะนำการลงทุนผ่านกองทุนรวมดังนี้

1. กองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนในตราสารแห่งหนี้ หรือกองทุนเปิดตราสารหนี้ ซึ่งมีนโยบายการลงทุนในตราสารหนี้เป็นหลัก ระยะเวลาการลงทุนมีตั้งแต่ซื้อหรือขายได้ทุกวัน หรือมีระยะเวลาที่กำหนด เช่น ระยะเวลา 3 เดือน 6 เดือน หรือ 12 เดือน

ทั้งนี้ ระยะเวลาดังกล่าวก็จะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ผู้ลงทุนต้องการใช้เงินในระยะเวลาใด แต่ทั้งนี้หากเลือกระยะเวลาแล้ว ในระหว่างนั้นผู้ลงทุนไม่สามารถไถ่ถอนหรือขายคืนกลับมาเป็นเงินสด ผู้ลงทุนควรพิจารณาระยะเวลาการลงทุนที่เหมาะสมกับตนเองด้วย กองทุนที่มีนโยบายตราสารหนี้จะมีระดับความเสี่ยงที่ระดับ 4

ลักษณะเด่นคือมีความเสี่ยงที่ต่ำกว่าตราสารประเภทตราสารทุน สำหรับ กองทุนที่เปิดซื้อขายได้ทุกวัน หรือตามที่แต่ละกองทุนกำหนด

2. กองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนในตราสารแห่งทุน มีนโยบายลงทุนใน ตราสารแห่งทุนเป็นหลัก โดยเน้นการลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่จดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์ฯ มีความเสี่ยงจากการลงทุนในระดับ 5 ซึ่งจะมีความเสี่ยงในระดับ ที่สูงกว่าการลงทุนในกองทุนตราสารแห่งทุนนี้ ความเสี่ยงจากการลงทุนเกิดจาก ผลประกอบการของบริษัทต่างๆ ที่กองทุนรวมลงทุนอยู่ อาจจะมีผลประกอบการ ที่ได้กำไรหรือผลประกอบการที่ขาดทุน การลงทุนในกองทุนรวมตราสารแห่งทุน ผู้ลงทุนจึงต้องเป็นประเภทที่ยอมรับความเสี่ยงในการขาดทุนที่อาจทำให้เงินลงทุน ลดลงจากตอนเริ่มลงทุนได้

ดังนั้น นักลงทุนควรศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องการลงทุนผ่านกองทุนรวม ให้ครบถ้วนก่อน การลงทุนล้วนมีความเสี่ยงที่แตกต่างกันก็เพราะว่ามีความเสี่ยง จากการลงทุนเสมอ

อ้างอิง (กำพล อัครกุลชัย, *การสื่อสารระหว่างบุคคล*, 30 ตุลาคม 2560)

อย่าลืมศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องที่อยากลงทุนนะครับ เพราะไม่ว่า จะเป็นการลงทุนประเภทใดก็ล้วนมีความเสี่ยงอยู่ แต่เราสามารถทำได้ด้วยการศึกษา ทำความเข้าใจ และปรึกษากับผู้รู้ก่อนเสมอ

ตอนที่ 5

วางแผนการเงิน

แบบสมาร์ท

ดิ่ง.....

ติสองแล้ว แต่ยังมีเสียงเตือนจากแอปพลิเคชันแชทดังมาจากมือถือแบงค์ เป็นข้อความจากซี น้องชายเซฟเพื่อนสนิทของเขาส่งมานั่นเอง

“พี่แบงค์ เงินห้าร้อยของเดือนนี้ เดี่ยวพรุ่งนี้ผมฝากพี่เซฟไปให้นะพี่”

“ได้เลย”

แบงค์ส่งสติ๊กเกอร์รูปหน้ายิ้มกวน ๆ กลับไปหาซี ก่อนที่จะเหลือบมองดู นาฬิกา แล้วสงสัยว่าปกติแล้วซีเป็นคนนอนเร็วเพราะเล่นกีฬา แต่วันนี้กลับตื่นอยู่ ตอนติสอง

ด้วยนิสัยแบบนี้หลายครั้งเพื่อนฝูงเลยต้องมาขอคำปรึกษาอยู่บ่อย ๆ

“ทำไมยังไม่นอน”

“หิวนะพี่ ตื่นมาหาไรกิน”

ซีตอบมาพร้อมส่งสติ๊กเกอร์รูปคนหิวตัวซีด แบงค์นั่งขำในความตลกของซี ก่อนจะอ่านหนังสือเตรียมสอบต่อเหมือนทุก ๆ วัน ในขณะที่ซีเดินไปเปิดตู้เย็นหยิบ ขนมออกมาสองสามกล่องก่อนจะเดินขึ้นห้องนอนไป

ระหว่างนั่งรอเข้าแถวเคารพธงชาติ แบงค์กำลังนั่งเล่นมือถืออยู่ที่โต๊ะ เซฟก็เดินลากเก้าอี้มานั่งลงข้างๆ พร้อมยื่นซองจดหมายให้ แบงค์ยิ้มกว้างด้วยความดีใจ รีบคว้าซองมาทันที

“เย้! หักร้อยเดือนนี้มาแล้ว มีตังค์ไปซื้อหนังสือการ์ตูนแล้ว”

“แหม มั่นน่าให้มัยเนี่ย”

เซฟทำหน้าที่เอือมระอา ในขณะที่แบงค์ยิ้มแบบยียวน ก่อนที่จะเอาซองเงินใส่กระเป๋าตังค์ของตัวเอง

“ว่าแต่รู้ได้ไงว่าในซองเป็นเงินหักร้อยของซี”

“ก็เมื่อวานน้องเธอบอกเราแล้วว่าจะฝากเธอมา ทักมาตอนตีสอง เราละงเลย”

“ซีเนี่ยนะ ทักตอนตีสอง”

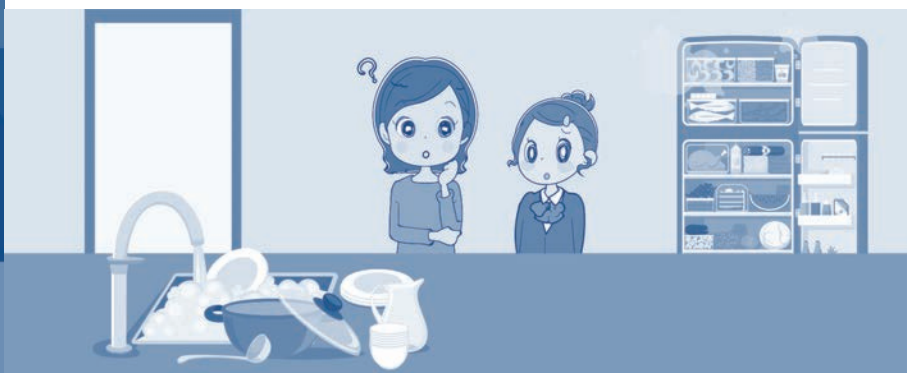
เซฟทำตาโตอย่างไม่เชื่อหูตัวเอง ปกติคนอย่างน้องชายเธอ แค่อีหุ่่มก็หลับอุดอยู่แล้ว แถมปลุกก็ไม่ตื่นอีกต่างหาก

“ซ่าย เห็นบอกว่าหิว เลยตื่นมาหาไรกิน”

“แปลกนะ ปกติชินะเป็นคนไม่กินไรกลางคืนนะ สงสัยกลัวอ้วน”

“ต่างกับเธอสินะ ไม่เห็นเคยกลัวอ้วนเลย”

แบงค์แลบลิ้นใส่ ก่อนจะรีบวิ่งออกไปนอกห้องเตรียมตัวเข้าแถว ส่วนเซฟ
กว่าจะรู้ว่าถูกว่าก็ไม่ทันแล้ว ได้แต่มองตามด้วยความหมั่นไส้ที่โดนเห็บแนน
อยู่ฝ่ายเดียว

หลังจากกินอาหารเย็นเสร็จเรียบร้อย เซฟก็เดินไปเปิดตู้เย็น เธอยืนควาน
หาของอยู่สักพัก ก่อนจะหันมาโวยวายใส่แม่ทรายที่กำลังล้างจานอยู่

“แม่ พุดdingหมดอีกแล้ว”

“อ้าว...แม้ว่าแม่เพิ่งซื้อไปเองนะ หมดแล้วเหรอลูก กินเยอะไปหรือเปล่าเซฟ
หมดเร็วมาก”

“ปาวน่า อาทิตย์นี้หนูยังไม่ได้กินเลย”

เซฟทำหน้าที่อ ก่อนจะคว้าช็อกโกแลตแท่งออกมาแทนแล้วแคะกินด้วยความ
สนุกสนาน

“ถ้าหนูไม่ได้กิน จั๊นน้องคงกินไปละมั้งลูก”

แม่ทรายวิเคราะห์ถึงพูดสิ่งที่หายไปจนพาดพิงถึงซีที่กำลังนั่งดูการ์ตูนอยู่
เขารีบไว้วายสวนกลับทันที จนแม่ทรายตกใจ

“ซีไม่เกี่ยวนะแม่ พี่เขพนั่นแหละกินคนเดียวหมดเลย”

“แก้ตัวเร็วแบบนี้พิรุชต์ ะ เลยซี สารภาพมานะว่ากินของพี่ไปใช่ไหม”

เซฟเดินเข้าไปหาซี ทำท่าเหมือนนักสืบกำลังจ้องจับผิดผู้ร้าย แต่ว่าน้องชาย
ของเธอกลับไม่เล่นด้วยและตะโกนใส่ด้วยความโมโห

“บอกว่าไม่ได้กินก็ไม่ได้กินซี อย่ามาโทษซินะ”

พุดจบ ซีก็รีบวิ่งขึ้นห้องไปเลย เซฟมองตามด้วยความงุนงง เพราะไม่เข้าใจ
ว่าทำไมน้องชายของเธอถึงต้องหงุดหงิดขนาดนั้นด้วย

“เป็นไรของเขานะ”

“แบงค์ เราว่าช่วงนี้ชีวิตัวแปลกๆ เหมือนมีพิรุณตลอดเวลา เมื่อคืนก็เหวี่ยงใส่เราเรื่องฟุตบอล เมื่อเช้านี้ก็ถูกลูกไล่กลั่นอะไรไม่รู้ แถมยังไม่ให้เราแตะกระเป๋านักเรียนอีก นายว่าสีจะทำอะไรไม่ดีอีกไหมอะ”

เซฟนิ่งเอามือเท้าคางอยู่ตรงข้ามแบงค์ที่กำลังนั่งเล่นเกมมือถือเหมือนเช่นทุกเช้า สายตาของเธอเหม่อลอยออกไปข้างนอกหน้าต่างพลางใช้ความคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้น้องชายของเธอมีอาการแปลกๆ

“คิดมากไปหรือเปล่า”

“หรือจะไปยืมเงินใครอีก เอ๊ะ แต่ก็ไม่นานะ เพราะหลังๆ ก็ไม่เล่นเกม นั่นแล้ว...แต่ก็ไม่แน่ อาจจะได้เกมใหม่อีก แล้วจะไปยืมใครล่ะ...แต่ซึกี้ยังมีเงินมาคืนนายนี้ หรือว่าจะ...”

เซฟพูดพิมพ์ๆ เหมือนคนบ้า จนแบงค์ต้องรีบเบรกเอาไว้ ก่อนที่เพื่อนสนิทคนนี้จะสติแตกไปเสียก่อน

“ใจเย็น ๆ นะเซฟ การคิดเองมันไม่ช่วยอะไรเลยนะ เราว่าถามเจ้าตัวเลยดีกว่า”

“ซีแค่หิวข้าวอะพี่”

“หา!!”

เซฟและแบงค์ร้องเสียงดังด้วยความตกใจกับคำตอบที่ไม่คาดคิดของน้องซีที่กำลังนั่งอยู่ฝั่งตรงข้ามพวกเขาสองคนในโรงอาหาร

“ซีแอบเอาขนมที่บ้านมากินที่โรงเรียนทุกวัน กระเป๋าซีมันเลยตุงๆ ไม่อยาก
ให้พี่จับ กลัวพี่รู้”

“โอ้ซี บอกกันดี ๆ ก็ได้นี่”

“ไม่เอาอะ เตียวพี่หาว่าซีผิดสัญญา”

ซีก็มึนหน้าเพราะสิ่งที่เขากังวลมากที่สุดก็คือการทำผิดสัญญาที่เคยให้ไว้กับ
พี่สาวของตัวเองเมื่อคราวที่แล้ว

“ลูกผู้ชาย สัญญาแล้วห้ามคืนค่านะ รั้มัยซี”

เมื่อได้ยินเหตุผลจากน้องชายตัวแสบ เซฟจากตอนแรกที่กำลังหงุดหงิดที่ซี
โกหก สีหน้าก็เปลี่ยนเป็นอ่อนลงทันที เธอลุกขึ้น ย้ายไปนั่งข้าง ๆ ซี ก่อนจะลูบหัว
เบาๆ ด้วยความเป็นห่วงโดยที่ไม่พูดอะไร

“จันซีพอจะบอกเหตุผลพวกพี่ได้มั๊ย ว่าทำไมคราวนี้ถึงไม่มีเงินอีกแล้ว”

แบงค์ถามทำลายความเงิบ จันซีเงยหน้าสบตาแบงค์ที่มองด้วยสายตา
แสดงความเข้าใจ ทำให้เด็กชายรวบรวมความกล้าและพูดสิ่งที่กังวลออกมา

“ก็ช่วงหลัง ๆ ซีซื้อมบอლทุกวัน พอกลับบ้านก็อาบน้ำนอนเลยลืมจดบัญชี
รายรับรายจ่ายว่าอะไรใช้ไปแล้วบ้าง พอเดือนนี้ซีจ่ายห้าร้อยให้พี่แบงค์ไป มันเลย
เป็นอย่างที่เห็น”

“เงินซื้อคละ ว่างั้น”

แบงค์พูดติดตลก ทำให้สองพี่น้องนั้นขำออกมาพร้อมกันได้ แบงค์มอง
อย่างยิ้มๆ เพราะเข้าใจว่าเด็กชายตรงหน้าเป็นเด็กจิตใจดี และรักพี่สาวของตัวเอง
มาก

“แต่ซีไม่ได้ตั้งใจนะพี่เซฟ ซีแค่ลืมอะ”

“พี่เข้าใจ บางทีพี่เองยังลืมเลยบางวัน”

“เรารู้ว่ามันต้องมีวิธี”

แบงค์พูดพลางหยิบมือถือขึ้นมา เปิดอินเทอร์เน็ตเพื่อเชิร์ชหาตัวช่วยที่จะ
ทำให้การวางแผนการเงินของพวกเขาง่ายขึ้นและสะดวก

“นี่ไง!!! แอปสำหรับช่วยออมเงินบริหารกระเป๋าตังค์แบบไม่ต้องกลัว
เป็นหนี้ ช่วยบันทึกรายรับรายจ่ายของเราในแต่ละวัน ตั้งเงื่อนไขการใช้จ่าย”

แบบคำอธิบายต่ออีกว่า

“นอกจากนี้ยังเปรียบเทียบรายรับรายจ่ายต่อวันและต่อเดือนได้ สามารถแสดงแบบลิสต์และแบบกราฟได้ และยังเลือกภาษาได้ตั้งหลายภาษาอีก โห เจ๋งเป้ง!”

“โหดเลยพวกเรา!!”

ทั้งสามรีบกดดาวโหลดแอปพลิเคชันลงในมือถือตัวเองทันที พร้อมลองเล่นอย่างสนุกสนาน

ขณะที่เซฟและซีกำลังนั่งทำการบ้านอยู่ที่ห้องรับแขก แม่ทรายก็เดินถือถุงช้อปปิ้งเข้าบ้านมาทำหูกง พะรุ้งพะรังจนเซฟและซีต้องรีบวิ่งเข้าไปช่วย

“โห แม่ซื้อไรกลับมาเยอะแยะ จะฉลองในโอกาสไรเนี่ย”

“ขนมของลูก ๆ ใจ เห็นอาทิตย์ที่แล้วบ่นว่าขนมหมดเร็ว คราวนี้แม่เลยซื้อมาตุนไว้ซะเลย จะได้ไม่ต้องทะเลาะกัน”

แม่ทรายพูดพร้อมกับถือถุงช้อปปิ้ง หยิบขนมต่าง ๆ ออกมา ก่อนจะเปิดตู้เย็น แต่ก็ต้องประหลาดใจเพราะขนมกลับเหลือเต็มตู้ ไม่ได้หมดอย่างที่เธอคาด

“อ้าว เซฟไม่ได้กินขนมแล้วหรอลูก จะลดความอ้วนหรอ”

“แม่ก็ ว่าหนูทำอะไรคะ”

“ก็เห็นขนมยังเต็มตู้ แม่ก็เห็นว่าหนูไม่กิน โ๊ะ...แล้วของใหม่ที่แม่ซื้อมานี้จะทำยังไงล่ะ”

แม่ทรายถือกล่องขนมที่เพิ่งซื้อมาใหม่ด้วยสีหน้าซึม เพราะนึกว่าลูก ๆ จะ
ดีใจที่มีขนมกิน

“เดี๋ยวซีช่วยกินเองครับแม่ ซีชอบพุดding อร่อยดี”

“ตกลงว่า ซีแย่งขนมที่เซฟเขาจริง ๆ ละสิเนี่ย”

แม่ทรายหันไปแกล้งแหย่ลูกชายที่เดินมาหยิบกล่องพุดding ไปจากมือเธอ
แล้วไปนั่งตักกินที่โต๊ะกินข้าว

“ซีไม่ได้แย่งนะแม่ ซีก็แค่ไม่อยากให้พี่เซฟอ้วนคนเดียว ฮ่าๆ”

“ว่าใครอ้วน ตัวแสบ มานี้เลย”

ซีหัวเราะที่แกล้งพี่สาวได้ ก่อนจะรีบวิ่งถือพุดdingหนีไปหลบที่หน้าบ้านทันที
ส่วนเซฟได้แต่โวยวายตามประสาคนสู้ไม่ได้เหมือนเคย แม่ทรายจัดของเข้าตู้เย็น
เสร็จ ก็ไปนั่งพักที่โซฟา ก่อนเปิดโทรทัศน์นั่งดูข่าว

“แม่ ต่อไปแม่จะมีตัวช่วยในการบันทึกรายรับรายจ่ายแล้วนะ”

เซฟเดินไปนั่งข้าง ๆ แม่ทราย ก่อนจะเปิดโทรศัพท์มือถือให้แม่ดู

“อะไรล่ะลูก”

“แอปพลิเคชันมือถือค่ะ เดี่ยวหนูสอนแม่ใช้เอง”

เซฟและแม่ทรายขยับตัวเข้ามานั่งใกล้กันมากขึ้น ก่อนที่เด็กสาวจะค่อย ๆ
อธิบายวิธีการใช้งานแอปพลิเคชันให้ฟัง ส่วนหน้าบ้านเด็กหนุ่มก็กำลังนั่งกินพุดding
อย่างมีความสุข ท่ามกลางบรรยากาศในสวนที่เงียบสงบและร่มรื่นของบ้านที่
แสนอบอุ่นหลังนี้

ความรู้จากนางสาวออมเงินและนายลงทุน รู้จักเทคโนโลยีช่วยบริหารการออม

สวัสดีค่ะ มาถึงตอนสุดท้ายแล้ว ครึ่งนี้เซฟและแบงค์จะมาช่วยให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่าเทคโนโลยีที่ช่วยให้เรื่องการบริหารการออมเงินของทุกคนเป็นเรื่องง่ายและสะดวกสบายมากขึ้น นั่นคือ แอปพลิเคชันมือถือนั่นเองค่ะ

ปัจจุบันมีแอปพลิเคชันที่ถูกสร้างขึ้นมาช่วยในการออมเงิน รวมถึงการบริหารกระเป๋าเงินของทุกคนให้ดีขึ้น สะดวกขึ้น ซึ่งในวันนี้พวกเราสองคนขอเลือกมานแนะนำให้ทุกคนรู้จักจำนวน 4 แอปพลิเคชันค่ะ

1. Money Book ช่วยจดจำรายละเอียดการเงิน สามารถเลือกภาษาได้ ส่วนใหญ่จะเป็นบันทึกรายรับรายจ่ายของเราในแต่ละวัน ตั้งเงื่อนไขการใช้จ่าย เปรียบเทียบรายรับรายจ่ายต่อวันและต่อเดือนได้ และสามารถแสดงผลทั้งแบบลิสต์และแบบกราฟได้

2. Wally แอปพลิเคชันที่เป็นที่นิยมอย่างมากในต่างประเทศ เพราะรูปแบบที่สวยงาม ใช้ง่าย และทำงานค่อนข้างครบถ้วนเรื่องสกุลเงินประเทศต่างๆ โดยถูกพัฒนาให้อยู่ในโทนสีสดใสแนวพาสเทล สามารถระบุจำนวนเงินที่ใช้ไปแล้วเงินคงเหลือ รวมถึงมีตัวอักษรที่ใหญ่ ง่ายต่อการใช้งาน

3. Piggipo เป็นแอปพลิเคชันที่โดดเด่นในเรื่องของการจัดระเบียบบัตรเครดิต ช่วยแก้ปัญหาการใช้บัตรเครดิตเกินตัว สามารถเพิ่มบัตรเครดิตที่เราถือจดบันทึกแยกตามจุดประสงค์ของการใช้ เมื่อครบกำหนดแล้วจะแจ้งเตือนบิลบัตรเครดิตให้เราได้ด้วย

4. Money Lover

เหมาะสำหรับคนที่ชอบจดบันทึกรายรับรายจ่าย สามารถดูบัญชีการเงินของเราแยกแบบรายวัน รายเดือนตามที่เราต้องการ สามารถแสดงแบบลิสต์ แบบกราฟ ง่ายต่อการเช็ครายการใช้จ่าย

เป็นยังไงครับ แอปพลิเคชันทั้ง 4 ตัวที่เซฟอธิบายไป ถ้าชื่นชอบหรืออยากทดลองใช้ ก็ลองดาวน์โหลดมาใช้กันได้เลยนะครับ นอกจากนี้จะเป็นเทคโนโลยีที่ใช้งานง่ายแล้ว ยังช่วยลดปัญหาในการบริหารการเงินให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

ยุคนี้เป็นยุค Thailand 4.0 ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตของพวกเราทุกคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น เริ่มต้นจากเรื่องง่ายๆ ใกล้ตัวอย่างเทคโนโลยีการออมเงินและบริหารกระเป๋าเงินก่อน ก็จะช่วยให้เราเป็นพลเมืองไทยที่มีความรู้ความเข้าใจในโลกดิจิทัลและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว

ยังงั้นมาเป็นคนไทยยุค 4.0 ไปพร้อมกันกับพวกเราแบงค์และเซฟนะครับ พวกเราเชื่อว่าทุกคนทำได้

พวกเราสองคนหวังว่าความรู้ทั้งหมดที่เราแบ่งปันนี้จะช่วยให้คุณมีเงินออมกันมากขึ้น ลงทุนอย่างเข้าใจ และสามารถจัดการเงินของตัวเองที่มีได้ดีขึ้น เพราะเรื่องการออมเป็นเรื่องของทุกคน

ไว้เจอกับพวกเราใหม่น้า

ด้วยรัก

น.ส.ออมเงินและนายลงทุน

บรรณานุกรม

5 แอปช่วยออมเงิน บริหารกระเป๋าตั้งค์ แบบไม่ต้องกลัวเป็นหนี้. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2560, จาก <http://www.thaismescenter.com/5-แอปช่วยออมเงิน-บริหารกระเป๋าตั้งค์-แบบไม่ต้องกลัวเป็นหนี้>

8 เหตุผลที่คนไทยต้องวางแผนการเงิน. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2560, จาก <http://kornraweeia.blogspot.com/2014/06/8.html>

9 วิธีการออมเงินง่าย ๆ สำหรับคนเก็บเงินไม่เก่ง. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2560, จาก <http://money.sanook.com/421683/>

Genius Innovation เทคโนโลยีช่วยเก็บเงิน. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2560, จาก <https://www.krungsri.com/bank/th/krungsri-guru/guru/innovation/december-2016/genius-innovation-for-millionaire.html>

ศัตรูของเงินออม. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2560, จาก <http://www.health2click.com/articles/A1.html>

ไอน์สไตน์บอกว่า กฎ 72 คือการค้นพบระบบคณิตศาสตร์ที่ยอดเยี่ยมที่สุด ตอนที่ 2. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2560, จาก <http://money.sanook.com>

ประวัติผู้เขียน

อาจารย์ศศิภา อธิสินจกกล

- อาจารย์ประจำสาขาบริหารธุรกิจหลักสูตรนานาชาติ
วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี CIBA
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

เชี่ยวชาญ: การสร้างนวัตกรรมและการประกอบการ
ธุรกิจ, การบริหารจัดการธุรกิจข้ามชาติ,
Startup, การสร้าง Business Model,
การบริหารจัดการความยั่งยืนทางธุรกิจ

อาจารย์สุกัญญา สิงห์คุ้ม

- อาจารย์ประจำสาขาการจัดการ
และการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล
วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี CIBA
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

เชี่ยวชาญ: การบริหารการเงินและการออม,
ภาษีธุรกิจ, ภาษีธุรกิจขนาดย่อมและ Startup,
ภาวะผู้นำและการจัดการการเปลี่ยนแปลง,
การจัดการองค์การ

อาจารย์รัตนางค์ ตูละวรรณ

- อาจารย์ประจำสาขาการจัดการและ
การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล
วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี CIBA
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

เชี่ยวชาญ: การบริหารธุรกิจและองค์การ, การจัดการเชิงกลยุทธ์,
การบริหารและจัดการธุรกิจชุมชน, การสื่อสารมวลชน,
การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการทางธุรกิจ,

ประวัติมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชั้นนำของประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2511 ภายใต้เจตนารมณ์ของ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ และอาจารย์สนั่น เกตุทัต โดยใช้ชื่อสถาบันว่า “ธุรกิจบัณฑิต” ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองประปา ถนนพระราม 6 ต่อมาได้เลื่อนฐานะเป็นวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในปี พ.ศ. 2513 และเลื่อนฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต” ในปี พ.ศ. 2527 ด้วยพัฒนาการที่ไม่หยุดยั้งผนวกกับการขยายตัวของระบบการศึกษาในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2532 มหาวิทยาลัยได้ย้ายสถานที่ตั้งมาอยู่ที่ริมคลองประปา ถนนประชาชื่น บนเนื้อที่กว่า 100 ไร่ เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารปฏิบัติการทางการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างสมบูรณ์แบบ ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่สวยงามและร่มรื่น

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเปิดสอนทั้งหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติ ในระดับปริญญาตรีทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก โดยมี ดร.อรัญ ธรรมโนเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย และ ดร.ดาริกา ลัทธพิพัฒน์เป็นอธิการบดี และทั้งมีการก่อตั้งวิทยาลัยนานาชาติ (DPUIC) ในปี พ.ศ. 2547 และวิทยาลัยนานาชาติจีน (KDCIC) พ.ศ. ในปี 2553 เพื่อรองรับผู้ที่ต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติและเพื่อมุ่งสู่ความเป็นสากล และในปี พ.ศ. 2559 ได้พัฒนาครั้งยิ่งใหญ่เพื่อตอบสนองความต้องการในตลาดแรงงานและอาชีพแห่งอนาคต ก่อตั้งวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี (CIBA) วิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ (CIM) วิทยาลัยครีเอทีฟดีไซน์ แอนด์ เอ็นเตอร์เทนเมนต์เทคโนโลยี (ANT) วิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ (CITE) และวิทยาลัยการพัฒนาและฝึกอบรมด้านการบิน (CADT) ตลอด 49 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้ผลิตบัณฑิตออกไปสู่สังคมกว่า 80,000 คน ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีบุคลากรรวมทั้งสิ้น 1,074 คน มีสัดส่วนอาจารย์ระดับปริญญาเอก 17% ระดับปริญญาโท 76% นับเป็นสถาบันการศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างกว้างขวาง

ในปีนี้มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตกำลังก้าวเข้าสู่การฉลองครบรอบปีที่ 50 และด้วยปณิธานอันแน่วแน่ของผู้ก่อตั้งที่จะสร้างเยาวชนไทยให้เป็นพลเมืองดีของสังคม เป็นนักธุรกิจที่มีทั้งความรู้ ความสามารถ และจรรยาบรรณในวิชาชีพ เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญของชาติ เพราะมีความเชื่อว่า **“นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ”** ยังผลให้สถาบันการศึกษาแห่งนี้สถาปนาขึ้นโดยเน้นการเรียนการสอนด้านธุรกิจเสมอเป็น **“แหล่งวิชาการประสานความรู้ธุรกิจ”**

ประวัติวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรม และการบัญชี (CIBA)

ในปี พ.ศ. 2559 นับเป็นศักราชแห่งการเริ่มต้นใหม่ในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และความเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของเทคโนโลยีทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี หรือ College of Innovative Business and Accountancy (CIBA) ได้ก่อตั้งขึ้นด้วยปณิธานอันแน่วแน่ของมหาวิทยาลัย **“มุ่งนำความรู้สู่การปฏิบัติ”** และวิสัยทัศน์อันกว้างไกล ของ ดร.ดาริกา ลัทธพิพัฒน์ อธิการบดีและคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต **“มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจะเป็นสถาบันหลักในการขับเคลื่อนการปรับเปลี่ยน สู่ธุรกิจยุคใหม่และบูรณาการประชาคมอาเซียนกับสาธารณรัฐประชาชนจีนภายในปี พ.ศ. 2563”**

ตามที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายเศรษฐกิจภายใต้โมเดล Thailand 4.0 โดยใช้นวัตกรรมเป็นตัวขับเคลื่อน ในฐานะสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตพร้อมขานรับนโยบายรัฐบาล ผลิตกคนเพื่อตอบโจทย์โมเดล Thailand 4.0 โดยใช้คณะบริหารธุรกิจ บัญชี เศรษฐศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติเป็นตัวขับเคลื่อน โดยการบริหารจัดการจะเป็นรูปแบบของ Innovative management ล้อกับ Thailand 4.0 และการค้าระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นภูมิภาคอาเซียนหรือระดับโลก ซึ่งเป็นการทำงานบูรณาการร่วมกันของทุกคณะและทุกสาขาวิชา ภายใต้การใช้ทรัพยากรร่วมกัน

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี หรือ CIBA มี 16 หลักสูตร โดยแบ่งเป็นระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก โดยหลักสูตรปริญญาตรี มี 9 หลักสูตร ปริญญาโท มี 4 หลักสูตร และปริญญาเอกอีก 3 หลักสูตร ในปัจจุบัน CIBA เป็นวิทยาลัยที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ โดยมีมากกว่า 22 สัญชาติทั่วโลก จากยุโรป แอฟริกา อเมริกาใต้ และเอเชีย โดยเฉพาะ AEC และจีน ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสามารถสร้างพันธมิตรกับเพื่อนต่างชาติซึ่งถือเป็นหนึ่งในจุดแข็งของวิทยาลัย และ CIBA ยังมุ่งเน้นและสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมทางธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นสินค้า บริการ Startup และการสร้างโมเดลทางธุรกิจใหม่

“เพราะความสำเร็จของเราไม่ใช่เพียงแค่การสร้างชาติ ไม่ใช่แค่การสร้างนักธุรกิจ แต่จะต้องเป็นนักธุรกิจและผู้ประกอบการที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อสร้างสังคมที่ดี และเรียนรู้ที่จะบริหารจัดการเพื่อการเจริญเติบโตและยั่งยืนอีกด้วย” นี่คือพันธกิจของเรา วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี หรือ CIBA